

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

16. Η μεγάλη επεξήγηση (16. Mahāniddesaṭṭhi)

16. Επεξήγηση της ομιλίας στον Σαριπούττα
(16. Sāriputtasuttaniddeso)

[Mnd 16, PTS 445-510]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

16. Η μεγάλη επεξήγηση

16. Πραγμάτευση της ομιλίας στον Σαριπούττα

Τώρα θα εκθέσει την ανάλυση της ομιλίας του Σαριπούττα -

190. «Δεν έχω δει πριν από τώρα, (έτσι είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα)
ούτε έχω ακούσει από κανέναν·
έναν Διδάσκαλο με τόσο γλυκιά ομιλία, που ήρθε από τους Τουσίτα ως
αρχηγός.

«Δεν έχω δει πριν από τώρα». Πριν από τώρα δεν είχα δει προηγουμένως εγώ εκείνον τον Ευλογημένο με αυτό το μάτι, με αυτή την ατομική ύπαρξη. Όταν ο Ευλογημένος, αφού διέμεινε κατά την βροχερή εποχή στον κόσμο των Ταβατίμας, στη ρίζα του δέντρου Παριτσαττάκα, πάνω στην πέτρα Παντουκάμπαλα, περιστοιχισμένος από πλήθος θεών, κατέβηκε στην πόλη Σανκάσσα μέσω της μεσαίας σκάλας από πολύτιμους λίθους, αυτή η θέαση δεν είχε ιδωθεί πριν - δεν έχω δει πριν από τώρα.

«Έτσι είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα». «Έτσι»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «έτσι». «Σεβάσμιος»: αυτό είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής - «σεβάσμιος». «Σαριπούττα»: αυτό είναι το όνομα εκείνου του πρεσβύτερου μοναχού, όρος, ονομασία, προσδιορισμός, συμβατική έκφραση, όνομα, ονοματοδοσία, ονομασία, γλώσσα, φράση, λεκτική έκφραση - έτσι είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα.

«Ούτε έχω ακούσει από κανέναν». «Δεν» είναι απόρριψη. «Ή»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «ή». «Από κανέναν»: είτε από πολεμιστή είτε από βραχμάνο είτε από έμπορο είτε από εργάτη είτε από οικοδεσπότη είτε από αναχωρητή είτε από θεό είτε από άνθρωπο - ούτε έχω ακούσει από κανέναν.

«Με τόσο γλυκιά ομιλία ο Διδάσκαλος». Με τόσο γλυκιά ομιλία, με γλυκιά φωνή, με αξιαγάπητη ομιλία, με ομιλία που αγγίζει την καρδιά, με γλυκό ήχο σαν του πουλιού караβίκα. Από το στόμα εκείνου του Ευλογημένου βγαίνει φωνή προικισμένη με οκτώ ιδιότητες - ευκρινής και κατανοητή και γλυκιά και ευχάριστη στο άκουσμα και συμπαγής και εύφωνη και βαθιά και ηχηρή. Όπως ακριβώς εκείνος ο Ευλογημένος ενημερώνει τη συνέλευση με τη φωνή του, ο ήχος του δεν βγαίνει έξω από τη συνέλευση· εκείνος ο Ευλογημένος έχει φωνή σαν του Βράχμα και μιλάει σαν το πουλί караβίκα - με τόσο γλυκιά ομιλία.

«Διδάσκαλος»: ο Διδάσκαλος, ο Ευλογημένος, ο αρχηγός του караβανιού. Όπως ο αρχηγός του караβανιού οδηγεί τα όντα πέρα από την έρημο, οδηγεί πέρα από την έρημο των ληστών, οδηγεί πέρα από την έρημο των άγριων θηρίων, οδηγεί πέρα από την έρημο του λιμού, οδηγεί πέρα από την έρημο χωρίς νερό, τα ανεβάζει, τα βγάζει,

τα περνά πέρα και τα οδηγεί στο ασφαλές έδαφος· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο ο Ευλογημένος, ο αρχηγός του караβανιού, οδηγεί τα όντα πέρα από την έρημο, οδηγεί πέρα από την έρημο της γέννησης, οδηγεί πέρα από την έρημο του γήρατος, οδηγεί πέρα από την έρημο της αρρώστιας... κ.λπ... την έρημο του θανάτου... οδηγεί πέρα από την έρημο της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους, οδηγεί πέρα από την έρημο του πάθους, οδηγεί πέρα από την έρημο του μίσους... την έρημο της αυταπάτης... την έρημο της αλαζονείας... τον αγριότοπο των απόψεων... την έρημο των νοητικών μολύνσεων... οδηγεί πέρα από την έρημο της κακής συμπεριφοράς, οδηγεί πέρα από το πυκνό δάσος του πάθους, το πυκνό δάσος του μίσους... το πυκνό δάσος της αυταπάτης... το πυκνό δάσος της αλαζονείας... το πυκνό δάσος των απόψεων... το πυκνό δάσος των νοητικών μολύνσεων... οδηγεί πέρα από το πυκνό δάσος της κακής συμπεριφοράς, τα ανεβάζει, τα βγάζει, τα περνά πέρα και τα οδηγεί στην ασφαλή κατάσταση, στο αθάνατο Νιμπάνα. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι αρχηγός του караβανιού.

Ή ο Ευλογημένος είναι οδηγός, εκπαιδευτής, καθοδηγητής, αυτός που διδάσκει, αυτός που πείθει, αυτός που επιβλέπει, αυτός που εμπνέει εμπιστοσύνη. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι αρχηγός του караβανιού.

Ή ο Ευλογημένος είναι αυτός που εγείρει τη μη εγερμένη οδό, αυτός που δημιουργεί τη μη δημιουργημένη οδό, αυτός που διακηρύσσει τη μη διακηρυγμένη οδό, ο γνώστης της οδού, ο ειδήμων της οδού, ο επιδέξιος στην οδό· οι μαθητές όμως τώρα διαμένουν ακολουθώντας την οδό, προικισμένοι μετά από αυτόν. Έτσι επίσης ο Ευλογημένος είναι αρχηγός караβανιού - έτσι με γλυκιά ομιλία ο Διδάσκαλος.

«Από τους Τουσίτα ήρθε ο αρχηγός του πλήθους»: Ο Ευλογημένος, έχοντας πέσει από τον κόσμο των Τουσίτα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, κατήλθε στη μήτρα της μητέρας του. Έτσι επίσης από τους Τουσίτα ήρθε ο αρχηγός του πλήθους.

Ή οι θεοί ονομάζονται Τουσίτα. Αυτοί χαρούμενοι, ικανοποιημένοι, ευχαριστημένοι, αγαλλόμενοι, γεμάτοι αγαλλίαση και ευαρέσκεια, από τον κόσμο των θεών ήρθε ο αρχηγός του πλήθους. Έτσι επίσης από τους Τουσίτα ήρθε ο αρχηγός του πλήθους. Ή οι Άξιοι ονομάζονται Τουσίτα. Αυτοί χαρούμενοι, ικανοποιημένοι, ευχαριστημένοι, με πλήρεις τις σκέψεις τους, ήρθε ο αρχηγός του πλήθους των Αξίων. Έτσι επίσης από τους Τουσίτα ήρθε ο αρχηγός του πλήθους. «Αρχηγός του πλήθους»: αρχηγός του πλήθους είναι ο Ευλογημένος. Είναι δάσκαλος της ομάδας, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· είναι Διδάσκαλος της ομάδας, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· φροντίζει την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· προτρέπει την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· καθοδηγεί την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· με αυτοπεποίθηση πλησιάζει την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· η ομάδα ακούει, δίνει το αυτί της, εδραιώνει τον νου για την τελική απελευθερωτική γνώση, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· αφού εκδιώκει την ομάδα από το φαύλο, την εδραιώνει στο καλό, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· αρχηγός της ομάδας των μοναχών, αρχηγός της ομάδας των μοναχών, αρχηγός της ομάδας των λαϊκών ακολούθων, αρχηγός της ομάδας των λαϊκών γυναικών ακολούθων, αρχηγός της ομάδας των βασιλιάδων, της ομάδας της πολεμικής κάστας... της ομάδας των βραχμάνων... της ομάδας της εμπορικής κάστας... της ομάδας της εργατικής κάστας... της ομάδας των θεών... αρχηγός της ομάδας των Βράχμα, έχων Κοινότητα, αρχηγός του πλήθους, δάσκαλος της ομάδας. «Ήρθε»: προσήλθε, πλήρως προσήλθε, πλήρως επιτεύχθηκε στην πόλη Σανκάσσα - από τους

Τουσίτα ήρθε ο αρχηγός του πλήθους.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Δεν έχω δει πριν από τώρα, (έτσι είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα)
ούτε έχω ακούσει από κανέναν·
έναν Διδάσκαλο με τόσο γλυκιά ομιλία, από τους Τουσίτα ήρθε ο αρχηγός του
πλήθους».

191. Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, όπως φαίνεται ο οξυδερκής·
Αφού διέλυσε όλο το σκοτάδι, μόνος έφτασε στην τέρψη.

«Στον κόσμο μαζί με τους θεούς»: στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα,
μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς
και ανθρώπους - στον κόσμο μαζί με τους θεούς.

«Όπως φαίνεται ο οξυδερκής»: όπως τον Ευλογημένο καθισμένο στον κόσμο των
Ταβατίμσα, στη ρίζα του δέντρου Παριτσαττάκα, πάνω στην πέτρα
Παντουκάμπαλα, διδάσκοντας τη Διδασκαλία, οι θεότητες βλέπουν, έτσι οι άνθρωποι
βλέπουν. Όπως οι άνθρωποι βλέπουν, έτσι οι θεότητες βλέπουν. Όπως φαίνεται
στους θεούς, έτσι φαίνεται στους ανθρώπους. Όπως φαίνεται στους ανθρώπους, έτσι
φαίνεται στους θεούς. Έτσι επίσης «όπως φαίνεται ο οξυδερκής». Ενώ κάποιοι
αξιосέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι αδάμαστοι φαίνονται με εμφάνιση
δαμασμένων, μη γαλήνιοι φαίνονται με εμφάνιση γαλήνιων, μη ήρεμοι φαίνονται με
εμφάνιση ήρεμων, μη κατασβεσμένοι φαίνονται με εμφάνιση κατασβεσμένων.

«Σαν απομίμηση, σαν σκουλαρίκι από πηλό, σαν μισό νόμισμα από χαλκό
καλυμμένο με χρυσό·
Περιφέρονται στον κόσμο καλυμμένοι από συνοδεία, εσωτερικά ακάθαρτοι,
εξωτερικά λαμπεροί».

Ο Ευλογημένος δεν φαίνεται έτσι. Ο Ευλογημένος με το πραγματικό, το αληθινό, το
αυθεντικό, το ακριβές, το αδιαστρέβλωτο, με την εγγενή φύση, δαμασμένος φαίνεται
με εμφάνιση δαμασμένου, γαλήνιος φαίνεται με εμφάνιση γαλήνιου, ήρεμος φαίνεται
με εμφάνιση ήρεμου, κατασβεσμένος φαίνεται με εμφάνιση κατασβεσμένου, και οι
Βούδες Ευλογημένοι έχουν αυθεντικές στάσεις του σώματος και είναι τέλειοι στις
ευχές. Έτσι επίσης «όπως φαίνεται ο οξυδερκής».

Ή ο Ευλογημένος με καθαρή φήμη, με διαδεδομένη φήμη και έπαινο, στον κόσμο των
δρακόντων και στον κόσμο των σουπάνα και στον κόσμο των δαιμόνων και στον
κόσμο των τιτάνων και στον κόσμο των γκαντχάμπα και στον κόσμο των μεγάλων
βασιλέων και στον κόσμο του Ίντρα και στον κόσμο του Βράχμα και στον κόσμο των
θεών, είναι τέτοιος και τέτοιος και ακόμα περισσότερο. Έτσι επίσης «όπως φαίνεται
ο οξυδερκής».

Ή ο Ευλογημένος προικισμένος με τις δέκα δυνάμεις, με τις τέσσερις βάσεις για
αυτοπεποίθηση, με τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, με τις έξι άμεσες γνώσεις, με
τις έξι ιδιότητες του Βούδα, με τη θερμότητα και τη δύναμη και την αρετή και την
ενεργητικότητα και τη σοφία φαίνεται, γίνεται γνωστός, είναι εμφανής.

«Οι γαλήνιοι λάμπουν από μακριά, όπως το όρος Χιμαβάντα·
οι μη γαλήνιοι εδώ δεν φαίνονται, όπως βέλη ριγμένα τη νύχτα».

Έτσι επίσης «όπως φαίνεται ο οξυδερκής».

«Οξυδερκής»: ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής με πέντε οφθαλμούς -οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό, οξυδερκής και με τον θείο οφθαλμό, οξυδερκής και με τον οφθαλμό της σοφίας, οξυδερκής και με τον οφθαλμό του Βούδα, οξυδερκής και με τον παντεπόπτη οφθαλμό.

Πώς ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό; Στον σαρκικό οφθαλμό του Ευλογημένου υπάρχουν πέντε χρώματα - και μπλε χρώμα, και κίτρινο χρώμα, και κόκκινο χρώμα, και μαύρο χρώμα, και λευκό χρώμα. Και οι βλεφαρίδες του Ευλογημένου. Και εκεί όπου οι βλεφαρίδες είναι εδραιωμένες, αυτό είναι μπλε, έντονα μπλε, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με άνθος λιναριού. Πέρα από αυτό είναι κίτρινο, έντονα κίτρινο, χρυσόχρωμο, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με άνθος κανικάρα. Και από τις δύο πλευρές οι γωνίες των ματιών του Ευλογημένου είναι κόκκινες, έντονα κόκκινες, ευχάριστες, αξιοθέατες, όμοιες με ιντάγκοπακα. Στη μέση είναι μαύρο, έντονα μαύρο, όχι τραχύ, αγνό, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με καρπό αντάριττακα. Πέρα από αυτό είναι λευκό, έντονα λευκό, άσπρο, λαμπερό, ευχάριστο, αξιοθέατο, όμοιο με το αστέρι της αυγής. Με αυτόν τον φυσικό σαρκικό οφθαλμό, που ανήκει στην ατομική ύπαρξη, που γεννήθηκε από προηγούμενη καλή συμπεριφορά, ο Ευλογημένος βλέπει γύρω του σε απόσταση μιας γιότζανα μέρα και νύχτα. Ακόμη και όταν υπάρχει σκοτάδι με τέσσερις παράγοντες και ο ήλιος έχει δύσει· και είναι η ημέρα τήρησης των κανόνων της σκοτεινής δεκαπενθήμερης περιόδου, και υπάρχει πυκνό δασώδες άλσος, και έχει σηκωθεί μεγάλο μαύρο σύννεφο. Ακόμη και σε τέτοιο σκοτάδι με τέσσερις παράγοντες, βλέπει γύρω του σε απόσταση μιας γιότζανα. Δεν υπάρχει εκείνος ο τοίχος ή θυρόφυλλο ή περίφραξη ή βουνό ή θάμνος ή αναρριχητικό φυτό που να είναι εμπόδιο για την όραση των μορφών. Αν σημαδεύοντας έναν σπόρο σουσαμιού τον έριχνε σε φορτία σουσαμιού, εκείνον ακριβώς τον σπόρο σουσαμιού θα έβγαζε. Τόσο αγνός είναι ο φυσικός σαρκικός οφθαλμός του Ευλογημένου. Έτσι ο Ευλογημένος είναι οξυδερκής και με τον σαρκικό οφθαλμό.

Πώς ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον θείο οφθαλμό; Ο Ευλογημένος με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται

σύμφωνα με τις πράξεις τους. Και αν επιθυμούσε ο Ευλογημένος, θα έβλεπε και ένα κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και δύο κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και τρία κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και τέσσερα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και πέντε κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και δέκα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και είκοσι κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και τριάντα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και σαράντα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και πενήντα κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και εκατό κοσμικά συστήματα, θα έβλεπε και το μικρό χιλιοπλό κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και το μεσαίο δισχιλιοπλό κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και το τρισχιλιοπλό κοσμικό σύστημα, θα έβλεπε και το μεγάλο χιλιοπλό κοσμικό σύστημα, ή όσο επιθυμούσε, τόσο θα έβλεπε. Τόσο αγνός είναι ο θεός οφθαλμός του Ευλογημένου. Έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον θεό οφθαλμό.

Πώς ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον οφθαλμό της σοφίας; Ο Ευλογημένος έχει μεγάλη σοφία, ευρεία σοφία, χαρούμενη σοφία, ταχεία σοφία, οξεία σοφία, διεισδυτική σοφία, είναι επιδέξιος στις διακρίσεις της σοφίας, με διεισδυτική γνώση, έχει επιτύχει τις αναλυτικές γνώσεις, έχει φτάσει στις τέσσερις βάσεις αυτοπεποίθησης, κατέχει τις δέκα δυνάμεις, είναι ο ταύρος μεταξύ των ανδρών, το λιοντάρι μεταξύ των ανδρών, ο ελέφαντας μεταξύ των ανδρών, ο εξαίρετος μεταξύ των ανδρών, αυτός που σηκώνει το βάρος μεταξύ των ανδρών, με άπειρη γνώση, με άπειρη λάμψη, με άπειρη δόξα, πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, κάτοχος πλούτου, οδηγός, εκπαιδευτής, καθοδηγητής, αυτός που διδάσκει, αυτός που πείθει, αυτός που επιβλέπει, αυτός που εμπνέει εμπιστοσύνη. Διότι ο Ευλογημένος είναι αυτός που εγείρει τη μη εγερμένη οδό, αυτός που δημιουργεί τη μη δημιουργημένη οδό, αυτός που διακηρύσσει τη μη διακηρυγμένη οδό, ο γνώστης της οδού, ο ειδήμων της οδού, ο επιδέξιος στην οδό· οι μαθητές όμως τώρα διαμένουν ακολουθώντας την οδό, προικισμένοι μετά από αυτόν.

Διότι ο Ευλογημένος γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει, έχει γίνει μάτι, έχει γίνει γνώση, έχει γίνει Διδασκαλία, έχει γίνει Βράχμα, είναι ο διδάσκων, ο διαδίδων, αυτός που οδηγεί στο νόημα, ο δωρητής της αθανασίας, ο κύριος της Διδασκαλίας, ο Τατχάγκατα. Δεν υπάρχει για αυτόν τον Ευλογημένο τίποτε άγνωστο, αθέατο, μη αντιληπτό, μη πραγματωμένο, μη αγγιγμένο με τη σοφία. Αναφορικά με το παρελθόν, το μέλλον και το παρόν, όλα τα φαινόμενα με κάθε τρόπο έρχονται στο πεδίο αίσθησης της θύρας της γνώσης του Βούδα, του Ευλογημένου. Οτιδήποτε ονομάζεται γνωστό υπάρχει ως κάτι που πρέπει να γνωσθεί, είτε το όφελος του εαυτού είτε το όφελος των άλλων είτε το όφελος και των δύο είτε το όφελος σχετικό με την παρούσα ζωή είτε το όφελος που αφορά τη μελλοντική ζωή είτε το ρηχό όφελος είτε το βαθύ όφελος είτε το κρυμμένο όφελος είτε το συγκαλυμμένο όφελος είτε το όφελος που χρειάζεται καθοδήγηση είτε το οδηγημένο όφελος είτε το άψογο όφελος είτε το όφελος χωρίς μολύνσεις είτε το καθαρό όφελος είτε το υπέρτατο όφελος, όλο αυτό περιστρέφεται μέσα στη γνώση του Βούδα.

Στο παρελθόν η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, είναι ανεμπόδιστη, στο μέλλον η γνώση είναι ανεμπόδιστη, στο παρόν η γνώση είναι ανεμπόδιστη. Κάθε σωματική πράξη του Βούδα, του Ευλογημένου, ακολουθεί τη γνώση. Κάθε λεκτική πράξη... κάθε νοητική πράξη του Βούδα, του Ευλογημένου, ακολουθεί τη γνώση. Όσο είναι το γνωστό τόσο είναι η γνώση, όση είναι η γνώση τόσο είναι το γνωστό· η γνώση έχει ως όριο το γνωστό, το γνωστό έχει ως όριο τη γνώση· υπερβαίνοντας το γνωστό η γνώση δεν λειτουργεί, υπερβαίνοντας τη γνώση δεν υπάρχει ατραπός του

γνωστέου· αυτά τα φαινόμενα παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου. Όπως δύο καπάκια κουτιού που εφαρμόζουν τέλεια, το κάτω καπάκι του κουτιού δεν υπερβαίνει το πάνω, το πάνω καπάκι του κουτιού δεν υπερβαίνει το κάτω, παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου· ακριβώς έτσι το γνωστέο και η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου. Όσο είναι το γνωστέο τόσο είναι η γνώση, όση είναι η γνώση τόσο είναι το γνωστέο, η γνώση έχει ως όριο το γνωστέο, το γνωστέο έχει ως όριο τη γνώση· υπερβαίνοντας το γνωστέο η γνώση δεν λειτουργεί, υπερβαίνοντας τη γνώση δεν υπάρχει ατραπός του γνωστέου· αυτά τα φαινόμενα παραμένουν αμοιβαία ως όρια το ένα του άλλου.

Η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, λειτουργεί σε όλα τα φαινόμενα. Όλα τα φαινόμενα του Βούδα, του Ευλογημένου, εξαρτώνται από την αναφορική, εξαρτώνται από την επιθυμία, εξαρτώνται από την προσοχή, εξαρτώνται από την έγερση της συνείδησης. Η γνώση του Βούδα, του Ευλογημένου, λειτουργεί σε όλα τα όντα. Ο Ευλογημένος γνωρίζει την κλίση όλων των όντων, γνωρίζει τις υπολανθάνουσες τάσεις, γνωρίζει την ιδιοσυγκρασία, γνωρίζει τη διάθεση· κατανοεί τα όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, ικανά και ανίκανα. Ο κόσμος μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, περιστρέφεται μέσα στη γνώση του Βούδα.

Όπως όσα ψάρια και χελώνες, ακόμη και το τιμιτιμίνγκαλα συμπεριλαμβανομένου, περιστρέφονται μέσα στον μεγάλο ωκεανό· ακριβώς έτσι ο κόσμος μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, περιστρέφεται εντός της γνώσης του Βούδα. Όπως όσα πτηνά, ακόμη και τον γκαρούντα τον Βενατέγια συμπεριλαμβανομένου, περιστρέφονται στην περιοχή του ουρανού· ακριβώς έτσι ακόμη και αυτοί που είναι ίσοι με τον Σαριπούττα στη σοφία, κι αυτοί περιστρέφονται στην περιοχή της γνώσης του Βούδα· η γνώση του Βούδα, αφού διαπέρασε και υπερέβη τη σοφία θεών και ανθρώπων, παραμένει. Ακόμη και αυτοί οι σοφοί της πολεμικής κάστας, οι σοφοί βραχμάνοι, οι σοφοί οικοδεσπότες, οι σοφοί ασκητές, εκλεπτυσμένοι, έμπειροι στη συζήτηση, ικανοί να διασπάσουν και την τρίχα στα τέσσερα, που περιφέρονται καταρρίπτοντας, θα έλεγε κανείς, με τη σοφία τους τις λανθασμένες απόψεις, αυτοί, αφού ετοιμάσουν και ξαναετοιμάσουν ερωτήσεις, πλησιάζουν τον Τατχάγκατα και ρωτούν κρυφά και συγκαλυμμένα. Αυτές οι ερωτήσεις είναι σαν να έχουν ήδη ειπωθεί και απαντηθεί από τον Ευλογημένο, με δηλωμένα αιτία και προσφερόμενες. Αυτοί γίνονται μαθητές του Ευλογημένου. Τότε μόνο ο Ευλογημένος υπερλάμπει εκεί, δηλαδή στη σοφία. Έτσι ο Ευλογημένος έχει οφθαλμό και με τον οφθαλμό της σοφίας.

Πώς ο Ευλογημένος έχει οφθαλμό και με τον οφθαλμό του Βούδα; Ο Ευλογημένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και

στον μεταθανάτιο κόσμο. Όπως ακριβώς σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, στέκονται στο ίδιο επίπεδο με το νερό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, έχοντας υψωθεί πάνω από το νερό, στέκονται αλέκιστοι από το νερό· ακριβώς έτσι ο Ευλογημένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ο Ευλογημένος γνωρίζει - «αυτό το άτομο έχει ιδιοσυγκρασία λαγνείας, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία μίσους, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία αυταπάτης, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία λογισμού, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία πίστης, αυτό έχει ιδιοσυγκρασία γνώσης». Στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λαγνείας ο Ευλογημένος μιλάει για τη ρυπαρότητα του σώματος· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία μίσους ο Ευλογημένος υποδεικνύει τη διαλογιστική ανάπτυξη της φιλικότητας· το άτομο με ιδιοσυγκρασία αυταπάτης ο Ευλογημένος εγκαθιστά στην απαγγελία, στην ανάκριση, στην ακοή της Διδασκαλίας την κατάλληλη στιγμή, στη συζήτηση για τη Διδασκαλία την κατάλληλη στιγμή, στη συγκατοίκηση με δασκάλους· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία λογισμού ο Ευλογημένος υποδεικνύει τη μνήμη επί της αναπνοής· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία πίστης ο Ευλογημένος υποδεικνύει το εμπνευστικό αντικείμενο, την άριστη φώτιση του Βούδα, την αγαθή φύση της Διδασκαλίας, την άριστη πρακτική της Κοινότητας και τις ηθικές αρχές του εαυτού του· στο άτομο με ιδιοσυγκρασία γνώσης ο Ευλογημένος υποδεικνύει το αντικείμενο της διόρασης, την όψη του παροδικού, την όψη της οδύνης, την όψη του μη-εαυτού.

«Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού, θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία, εσύ που βλέπεις παντού·
χωρίς λύπη ο ίδιος, παρατήρησε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη, κυριευμένο από γέννηση και γήρας».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον οφθαλμό του Βούδα.

Πώς ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον παντεπόπτη οφθαλμό; Παντεπόπτης οφθαλμός ονομάζεται η γνώση της παντογνωσίας. Ο Ευλογημένος με τη γνώση της παντογνωσίας είναι προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος.

«Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί·
όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει όραση και με τον παντεπόπτη οφθαλμό -όπως φαίνεται ο οξυδερκής.

«Αφού διέλυσε όλο το σκοτάδι»: όλο το σκοτάδι της λαγνείας, το σκοτάδι του μίσους, το σκοτάδι της αυταπάτης, το σκοτάδι της αλαζονείας, το σκοτάδι της λανθασμένης άποψης, το σκοτάδι της νοητικής μόλυνσης, το σκοτάδι της κακής συμπεριφοράς, που προκαλεί τύφλωση, που προκαλεί απώλεια όρασης, που προκαλεί αγνωσία, που καταστέλλει τη σοφία, που ανήκει στη δυσφορία, που δεν οδηγεί στο Νιμπάνα, αφού απώθησε, αφού απομάκρυνε, αφού εγκατέλειψε, αφού απέρριψε, αφού διέλυσε, αφού τερμάτισε, αφού οδήγησε στην εξαφάνιση - αφού διέλυσε όλο το σκοτάδι.

«Μόνος έφτασε στην τέρψη». «Μόνος»: ο Ευλογημένος είναι μόνος με τον όρο της αναχώρησης, μόνος με την έννοια του χωρίς δεύτερο, μόνος με την έννοια της εγκατάλειψης της επιθυμίας, μόνος ως εντελώς χωρίς πάθος, μόνος ως εντελώς χωρίς μίσος, μόνος ως εντελώς χωρίς αυταπάτη, μόνος ως εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις, μόνος ως αυτός που έχει πάει στην ευθεία οδό, μόνος ως αυτός που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος με τον όρο της αναχώρησης; Ο Ευλογημένος ενώ ήταν ακόμα νέος με κατάρματα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής, παρά τη θέληση των γονιών του που είχαν δακρυσμένα πρόσωπα και έκλαιγαν και θρηνούσαν, αφού εγκατέλειψε τον κύκλο των συγγενών, αφού έκοψε κάθε εμπόδιο οικογενειακής ζωής, αφού έκοψε το εμπόδιο γιων και συζύγου, αφού έκοψε το εμπόδιο συγγενών, αφού έκοψε το εμπόδιο φίλων και υπηρετών, αφού έκοψε το εμπόδιο αποθήκευσης, αφού ξύρισε μαλλιά και γένια, αφού ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αφού αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, αφού έφτασε στην κατάσταση του μη κατέχοντος τίποτα, μόνος περιφέρεται, διαμένει, κινείται, υφίσταται, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται - έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος με τον όρο της αναχώρησης.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια του χωρίς δεύτερο; Αυτός, έχοντας αναχωρήσει έτσι, μόνος συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση, ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση. Αυτός μόνος περιφέρεται, μόνος πηγαίνει, μόνος στέκεται, μόνος κάθεται, μόνος ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, μόνος εισέρχεται στο χωριό για προσφερόμενη τροφή, μόνος επιστρέφει, μόνος κάθεται σε απόκρυφο μέρος, μόνος καθορίζει το μονοπάτι περιπάτου, μόνος περιφέρεται, διαμένει, κινείται, υφίσταται, προστατεύει, συντηρείται, διατηρείται - έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια του χωρίς δεύτερο.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια της εγκατάλειψης της επιθυμίας; Αυτός έτσι μόνος, χωρίς δεύτερο, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, διαμένοντας στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, καταβάλλοντας μεγάλη επίμονη προσπάθεια, αφού διέλυσε τον Μάρα μαζί με τον στρατό του, τον σκοτεινό, τον Ναμούτσι, τον συγγενή των απρόσεκτων, εγκατέλειψε την επιθυμία που είναι σαν δίχτυ, που εξαπλώνεται, που είναι κολλώδης, την απομάκρυνε, την τερμάτισε, την οδήγησε στην εξαφάνιση.

«Η επιθυμία είναι ο σύντροφος του ανθρώπου, περιπλανώμενου για μεγάλο χρονικό διάστημα».

αυτή την ύπαρξη και την άλλη ύπαρξη, την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων δεν ξεπερνά.

Αυτόν τον κίνδυνο γνωρίζοντας, την επιθυμία ως προέλευση του υπαρξιακού πόνου·

απαλλαγμένος από επιθυμία, χωρίς προσκόλληση, μνημών ο μοναχός ας περιπλανιέται».

Έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος με την έννοια της εγκατάλειψης της επιθυμίας.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος ως εντελώς χωρίς πάθος; Επειδή η λαγνεία έχει εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς πάθος, επειδή το μίσος έχει εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς μίσος, επειδή η αυταπάτη έχει εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς αυταπάτη, επειδή οι νοητικές μολύνσεις έχουν εγκαταλειφθεί είναι μόνος ως εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος ως αυτός που έχει πάει στην ευθεία οδό; Ευθεία οδός ονομάζονται οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός.

«Αυτός που βλέπει την εξάλειψη της γέννησης ως το τέλος, επιθυμώντας την ευημερία, κατανοεί τη μονόδρομη οδό·

με αυτή την οδό διέβησαν πριν, θα διαβούν και όσοι διαβαίνουν τη νοητική πλημμύρα».

Έτσι ο Ευλογημένος έχει πάει στην ευθεία οδό, γι' αυτό είναι μόνος.

Πώς ο Ευλογημένος είναι μόνος επειδή έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση; Φώτιση ονομάζεται η γνώση των τεσσάρων οδών, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η διερεύνηση, η διόραση, η ορθή άποψη. Ο Ευλογημένος με εκείνη τη γνώση της φώτισης κατανόησε πλήρως «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», κατανόησε πλήρως «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», κατανόησε πλήρως «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», κατανόησε πλήρως «με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες»... κ.λπ... κατανόησε πλήρως «με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος»· κατανόησε πλήρως «από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων»... κ.λπ... κατανόησε πλήρως «από την παύση της γέννησης υπάρχει παύση του γήρατος και του θανάτου»· κατανόησε πλήρως «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανόησε πλήρως «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανόησε πλήρως «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανόησε πλήρως «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»· κατανόησε πλήρως «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές»... κ.λπ... κατανόησε πλήρως «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών»· κατανόησε πλήρως «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά»... «πρέπει να εγκαταλειφθούν»... «πρέπει να αναπτυχθούν»... κατανόησε πλήρως «πρέπει να συνειδητοποιηθούν», κατανόησε πλήρως την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, κατανόησε πλήρως την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και

τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης, κατανόησε πλήρως την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, κατανόησε πλήρως «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

Ή ό,τι πρέπει να κατανοηθεί πλήρως, να γίνει αντιληπτό, να αφυπνιστεί, να κατανοηθεί πλήρως, να επιτευχθεί, να αγγιχτεί, να συνειδητοποιηθεί, όλο αυτό με εκείνη τη γνώση της φώτισης κατανόησε πλήρως, αντιλήφθηκε, αφυπνίστηκε, κατανόησε πλήρως, κατανόησε ορθά, επέτυχε, άγγιξε, πραγματοποίησε. Έτσι ο Ευλογημένος είναι μόνος επειδή έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

«Έφτασε στην τέρψη» σημαίνει: «Τέρψη» σημαίνει την τέρψη της απάρνησης, την τέρψη της απομόνωσης, την τέρψη της γαλήνης, την τέρψη της ανώτατης φώτισης έφτασε, επέτυχε, πέτυχε, άγγιξε, πραγματοποίησε - μόνος έφτασε στην τέρψη.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, όπως φαίνεται ο οξυδερκής·
αφού διέλυσε όλο το σκοτάδι, μόνος έφτασε στην τέρψη».

192. Αυτόν τον Βούδα, τον μη προσκολλημένο, τον τέτοιον, τον μη απατεώνα, που ήρθε με ακολούθους·
για πολλούς δεσμίους εδώ, υπάρχει έλευση με ερώτηση.

«Αυτόν τον Βούδα, τον μη προσκολλημένο, τον τέτοιον»: «Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος, χωρίς δάσκαλο, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, ο ίδιος αφυπνίστηκε πλήρως στις αλήθειες, και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις έφτασε στην κυριαρχία. «Βούδας»: με ποια έννοια Βούδας; Επειδή κατανόησε πλήρως τις αλήθειες είναι Βούδας, επειδή αφυπνίζει τη γενιά είναι Βούδας, λόγω της παντογνωσίας είναι Βούδας, λόγω του ότι βλέπει τα πάντα είναι Βούδας, λόγω του ότι δεν χρειάζεται καθοδήγηση από άλλον είναι Βούδας, λόγω του ότι έχει ανθίσει είναι Βούδας, με τον όρο αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές είναι Βούδας, με τον όρο αυτού που είναι χωρίς νοητικές ακαθαρσίες είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς πάθος είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς μίσος είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς αυταπάτη είναι Βούδας, επειδή είναι εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις είναι Βούδας, επειδή έχει πάει στην ευθεία οδό είναι Βούδας, επειδή μόνος έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση είναι Βούδας, επειδή η μη-κατανόηση έχει εξαλειφθεί και η κατανόηση έχει αποκτηθεί είναι Βούδας. «Βούδας»: αυτό δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες. Αυτός ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή «Βούδας» - αυτόν τον Βούδα. «Μη προσκολλημένος»: υπάρχουν δύο εξαρτήσεις - η εξάρτηση από την επιθυμία και η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη. Ποια είναι η εξάρτηση από την επιθυμία; Όσο με τον όρο της επιθυμίας έχει γίνει οριοθετημένο, έχει γίνει καθορισμένο, έχει γίνει περιχαρακωμένο, έχει κατακτηθεί, έχει θεωρηθεί δικό του - «αυτό είναι δικό μου,

εκείνο είναι δικό μου, τόσο είναι δικό μου, σε αυτό το βαθμό είναι δικό μου, δικές μου οι μορφές, οι ήχοι, οι οσμές, οι γεύσεις, τα απτά αντικείμενα, τα στρωσίδια, τα σκεπάσματα, οι δούλες και οι δούλοι, τα κατσίκια και τα πρόβατα, τα κοτόπουλα και οι χοίροι, οι ελέφαντες, τα βόδια, τα άλογα και οι φοράδες, το χωράφι, το οικόπεδο, το ασήμι, το χρυσάφι, τα χωριά, οι κωμοπόλεις και οι βασιλικές πρωτεύουσες, και το βασίλειο και η χώρα, και το θησαυροφυλάκιο και η αποθήκη», ακόμη και ολόκληρη τη μεγάλη γη θεωρεί δική του με τη δύναμη της επιθυμίας, όσες είναι οι οκτακόσιες περιπλανήσεις της επιθυμίας - αυτή είναι η εξάρτηση από την επιθυμία.

Ποια είναι η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη; Η άποψη περί ταυτότητας με είκοσι βάσεις, η λανθασμένη άποψη με δέκα βάσεις, η ακραία άποψη με δέκα βάσεις. Όποια τέτοιου είδους άποψη, λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων, αγριότοπος απόψεων, στρέβλωση απόψεων, ταλάντευση απόψεων, νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, προσκόλληση, επίσημη αποδοχή, εμμονή, αγκίστρωση, κακή οδός, λανθασμένο μονοπάτι, λανθασμένη πορεία, αιρετικό δόγμα, διεστραμμένη σύλληψη, ανεστραμμένη σύλληψη, ψευδαισθητική σύλληψη, λανθασμένη σύλληψη, σύλληψη του «πραγματικό» στο μη-πραγματικό, όσες είναι οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις - αυτή είναι η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη.

Στον Βούδα, τον Ευλογημένο, η εξάρτηση από την επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη έχει απορριφθεί· επειδή η εξάρτηση από την επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, επειδή η εξάρτηση από τη λανθασμένη άποψη έχει απορριφθεί, ο Ευλογημένος είναι μη προσκολλημένος στο μάτι, στο αυτί... η μύτη... τη γλώσσα... το σώμα... είναι μη προσκολλημένος στον νου, στις μορφές... τους ήχους... τις οσμές... τις γεύσεις... τα απτά αντικείμενα... την οικογένεια... την παρέα... την κατοικία... το υλικό κέρδος... τη φήμη... τον έπαινο... την ευτυχία... τον χιτώνα... την προσφερόμενη τροφή... το κατάλυμα... τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς... το ηδονικό στοιχείο... το υλικό στοιχείο... το στοιχείο της άυλης σφαίρας... την ηδονική ύπαρξη... τη λεπτοφυή υλική ύπαρξη... την άυλη ύπαρξη... την ύπαρξη της αντίληψης... την ύπαρξη της μη-αντίληψης... την ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... την ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα... την ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα... το παρελθόν... το μέλλον... το παρόν... είναι μη προσκολλημένος στα φαινόμενα που πρέπει να ιδωθούν, ακουστούν, αισθανθούν και συνειδητοποιηθούν, ανεξάρτητος, μη προσκολλημένος, μη υιοθετημένος, μη κατακρατημένος, μη αφοσιωμένος, έχοντας βγει, απαλλαγμένος, ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - αυτόν τον Βούδα, τον μη προσκολλημένο.

«Τέτοιος»: ο Ευλογημένος είναι τέτοιος με πέντε τρόπους -τέτοιος στο επιθυμητό και το ανεπιθύμητο, τέτοιος επειδή έχει απορρίψει, τέτοιος επειδή έχει διαβεί, τέτοιος επειδή έχει απελευθερωθεί, τέτοιος κατά την περιγραφή του.

Πώς ο Ευλογημένος είναι τέτοιος στο επιθυμητό και το ανεπιθύμητο; Ο Ευλογημένος είναι τέτοιος και στο κέρδος, τέτοιος και στην απώλεια, τέτοιος και στη φήμη, τέτοιος και στην αδοξία, τέτοιος και στον έπαινο, τέτοιος και στην κατηγορία, τέτοιος και στην ευτυχία, τέτοιος και στη δυστυχία· αν μερικοί αλείφουν το ένα χέρι με άρωμα, και μερικοί πελεκούν το άλλο χέρι με τσεκούρι - σε εκείνο δεν υπάρχει πάθος, σε εκείνο δεν υπάρχει αποστροφή, έχοντας εγκαταλείψει την κλίση και την αποστροφή, έχοντας υπερβεί την ανύψωση και την καταπίεση, έχοντας ξεπεράσει τη

συναίνεση και την εναντίωση. Έτσι ο Ευλογημένος είναι τέτοιος στο επιθυμητό και το ανεπιθύμητο.

Πώς ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή έχει απορρίψει; Του Ευλογημένου η λαγνεία έχει απορριφθεί, έχει αποβληθεί, έχει απελευθερωθεί, έχει εγκαταλειφθεί, έχει αποκηρυχθεί, το μίσος... κ.λπ... η αυταπάτη... η οργή... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η ζήλια... η τσιγκουνιά... η απάτη... η δολιότητα... η ισχυρογνωμοσύνη... η αντιζηλία... η αλαζονεία... η υπεροψία... η ματαιότητα... η αμέλεια... όλες οι νοητικές μολύνσεις... όλες οι κακές συμπεριφορές... όλες οι αναστατώσεις... όλοι οι πυρετοί... όλοι οι καύσωνες... όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις έχουν απορριφθεί, έχουν αποβληθεί, έχουν απελευθερωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν αποκηρυχθεί. Έτσι ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή έχει απορρίψει.

Πώς ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή έχει διαβεί; Ο Ευλογημένος έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ηδονής, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της ύπαρξης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, έχει διαβεί τη νοητική πλημμύρα της άγνοιας, έχει διαβεί όλο το μονοπάτι της περιπλάνησης στον κύκλο των επαναγεννήσεων, έχει περάσει, έχει διασχίσει, έχει υπερβεί, έχει πλήρως υπερβεί, έχει ξεπεράσει. Αυτός έχει ολοκληρώσει τη διαμονή, έχει ασκήσει την καλή συμπεριφορά, έχει διανύσει την περίοδο, έχει πάει στην κατεύθυνση, έχει πάει στην κορυφή, έχει διαφυλάξει την άγια ζωή, έχει επιτύχει την ύψιστη άποψη, έχει αναπτύξει την οδό, έχει εγκαταλείψει τις νοητικές μολύνσεις, έχει διεισδύσει στο ακλόνητο, έχει πραγματοποιήσει την παύση. Ο υπαρξιακός πόνος έχει κατανοηθεί πλήρως από αυτόν, η προέλευση έχει εγκαταλειφθεί, η οδός έχει αναπτυχθεί, η παύση έχει πραγματοποιηθεί· ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό έχει γίνει άμεσα γνωστό, ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό έχει γίνει πλήρως κατανοητό, ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί έχει εγκαταλειφθεί, ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί έχει αναπτυχθεί, ό,τι πρέπει να πραγματοποιηθεί έχει πραγματοποιηθεί. Αυτός έχει σηκώσει τον μοχλό, έχει γεμίσει την τάφρο, έχει ξεριζώσει τον στύλο, είναι χωρίς σύρτη, είναι ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος, έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, είναι προικισμένος με έξι παράγοντες, έχει μία προστασία, έχει τέσσερα στηρίγματα, έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχει αθόλωτους λογισμούς, έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα, έχει καλά απελευθερωμένο νου, έχει καλά απελευθερωμένη σοφία, είναι ολοκληρωμένος, έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, είναι ύψιστος άνθρωπος, υπέρτατος άνθρωπος, αυτός που έχει επιτύχει την υπέρτατη επίτευξη. Αυτός ούτε συσσωρεύει ούτε αποσυσσωρεύει· έχοντας αποσυσσωρεύσει παραμένει σταθερός, ούτε εγκαταλείπει ούτε προσκολλάται· έχοντας εγκαταλείψει παραμένει σταθερός, ούτε ράβει ούτε ξηλώνει· έχοντας ξηλώνει παραμένει σταθερός, ούτε σβήνει ούτε ανάβει· έχοντας σβήσει παραμένει σταθερός, επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο ηθικής αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός, επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο αυτοσυγκέντρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός, επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο σοφίας αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός, επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός, επειδή είναι προικισμένος με το σύνολο γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης αυτού που είναι πέραν της άσκησης παραμένει σταθερός, έχοντας εδραιώσει την αλήθεια παραμένει σταθερός, έχοντας υπερβεί τη

λαχτάρα παραμένει σταθερός, έχοντας εξαντλήσει τη φωτιά των νοητικών μολύνσεων παραμένει σταθερός, λόγω της μη επιστροφής παραμένει σταθερός, έχοντας αναλάβει τη νίκη παραμένει σταθερός, λόγω της απόλαυσης της ελευθερίας παραμένει σταθερός, λόγω της εξάγνισης της φιλικότητας παραμένει σταθερός, λόγω της εξάγνισης της συμπόνιας παραμένει σταθερός, λόγω της εξάγνισης της αλτρουιστικής χαράς παραμένει σταθερός, λόγω της εξάγνισης της αταραξίας παραμένει σταθερός, λόγω της απόλυτης εξάγνισης παραμένει σταθερός, λόγω της εξάγνισης της μη ταύτισης παραμένει σταθερός, λόγω της απελευθέρωσης παραμένει σταθερός, λόγω της ικανοποίησης παραμένει σταθερός, στο τέλος των συναθροισμάτων παραμένει σταθερός, στο τέλος των στοιχείων παραμένει σταθερός, στο τέλος των αισθητήριων βάσεων παραμένει σταθερός, στο τέλος των προορισμών παραμένει σταθερός, στο τέλος των επαναγεννήσεων παραμένει σταθερός, στο τέλος των συλλήψεων παραμένει σταθερός, στο τέλος της ύπαρξης παραμένει σταθερός, στο τέλος της περιπλάνησης παραμένει σταθερός, στο τέλος του κύκλου παραμένει σταθερός, στην τελευταία ύπαρξη παραμένει σταθερός, στο τελευταίο σύνολο παραμένει σταθερός, φέρων το τελευταίο σώμα ο Ευλογημένος.

«Αυτό είναι το τελευταίο του γίνεσθαι, αυτή είναι η έσχατη ύπαρξη· η περιπλάνηση στον κύκλο της γέννησης και του θανάτου, δεν υπάρχει γι' αυτόν επαναγέννηση».

Έτσι ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή έχει διαβεί.

Πώς ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή έχει απελευθερωθεί; Του Ευλογημένου η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από τη λαγνεία, η συνείδηση από το μίσος... η συνείδηση από την αυταπάτη... από την οργή... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της ορμητικότητας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας... από όλες τις νοητικές μολύνσεις... από όλες τις κακές συμπεριφορές... από όλες τις αναστατώσεις... από όλους τους πυρετούς... από όλες τις φλόγες... από όλες τις φαύλες νοητικές διαμορφώσεις η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη. Έτσι ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή έχει απελευθερωθεί.

Πώς ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό; Ο Ευλογημένος όταν υπάρχει ηθική ονομάζεται ηθικός, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει πίστη ονομάζεται πιστός, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει ενεργητικότητα ονομάζεται ενεργητικός, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει μνήμη ονομάζεται μνήμων, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει αυτοσυγκέντρωση ονομάζεται αυτοσυγκεντρωμένος, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει σοφία ονομάζεται σοφός, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει αληθινή γνώση ονομάζεται κάτοχος της τριπλής αληθινής γνώσης, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχει άμεση γνώση ονομάζεται κάτοχος των έξι ανώτερων γνώσεων, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό· όταν υπάρχουν οι δέκα δυνάμεις ονομάζεται κάτοχος των δέκα δυνάμεων, τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό. Έτσι ο Ευλογημένος είναι τέτοιος επειδή περιγράφεται με αυτό - αυτόν τον Βούδα, τον μη προσκολλημένο, τον τέτοιο.

«Τον μη απατεώνα, που ήρθε με ακολούθους». «Χωρίς απάτη»: υπάρχουν τρία θέματα δολοπλοκίας - το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται χρήση αναγκαίων ειδών, το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται στάση του σώματος, το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται υπαινικτική ομιλία.

Ποιο είναι το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται χρήση αναγκαίων ειδών; Εδώ οι οικοδεσπότες προσκαλούν έναν μοναχό με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός, έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, επιθυμώντας τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, λόγω της επιθυμίας για περισσότερα, απορρίπτει τον χιτώνα, απορρίπτει την προσφερόμενη τροφή, απορρίπτει το κατάλυμα, απορρίπτει τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Αυτός λέει τα εξής: «Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβό χιτώνα! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής μαζεύει κουρέλια από νεκροταφεία ή από σωρούς απορριμμάτων ή από καταστήματα, και αφού φτιάξει διπλό χιτώνα, τον φορά. Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβή προσφερόμενη τροφή! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής συντηρείται με συλλογή τροφής, με μπουκιές ζητιανεμένης τροφής. Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβό κατάλυμα! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής διαμένει στη βάση ενός δένδρου ή σε νεκροταφείο ή στο ύπαιθρο. Τι χρειάζεται ο ασκητής ακριβά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς! Αυτό είναι κατάλληλο, ότι ο ασκητής κάνει φάρμακο με σάπιο ούρο ή με κομμάτι χαριτάκι». Βάσει αυτού φορά τραχύ χιτώνα, καταναλώνει τραχεία προσφερόμενη τροφή, χρησιμοποιεί τραχύ κατάλυμα, χρησιμοποιεί τραχεία αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Αυτόν οι οικοδεσπότες γνωρίζουν έτσι: «Αυτός ο ασκητής έχει λίγες επιθυμίες, είναι ικανοποιημένος, απομονωμένος, χωρίς συντροφιά, καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, υποστηρικτής της ασκητικής πρακτικής» και όλο και περισσότερο τον προσκαλούν με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αυτός λέει τα εξής: «Με την παρουσία τριών, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη· με την παρουσία πίστης, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη· με την παρουσία προσφοράς, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη· με την παρουσία αυτών που είναι άξιοι προσφορών, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας παράγει πολλή αξιέπαινη πράξη. Και σε εσάς υπάρχει αυτή η πίστη, και υπάρχει προσφορά, και εγώ είμαι αποδέκτης. Αν εγώ δεν δεχτώ, έτσι εσείς θα μείνετε έξω από την αξιέπαινη πράξη. Δεν έχω εγώ ανάγκη από αυτό. Αλλά από συμπόνια για εσάς δέχομαι». Βάσει αυτού δέχεται πολλούς χιτώνες, δέχεται πολλή προσφερόμενη τροφή, δέχεται πολύ κατάλυμα, δέχεται πολλά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς. Όποια τέτοιου είδους συνοφρύωση, κατάσταση συνοφρύωσης, δολοπλοκία, δόλια συμπεριφορά, κατάσταση δολιότητας - αυτό είναι το θέμα δολοπλοκίας που ονομάζεται χρήση αναγκαίων ειδών.

Ποια είναι η βάση δολοπλοκίας που ονομάζεται στάση του σώματος; Εδώ κάποιος έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, με σκοπό την εκτίμηση, σκεπτόμενος «έτσι ο κόσμος θα με εκτιμήσει», διαμορφώνει το περπάτημα, διαμορφώνει το στέκεσθαι, διαμορφώνει το κάθισμα, διαμορφώνει τον ύπνο, φιλοδοξώντας περπατά, φιλοδοξώντας στέκεται, φιλοδοξώντας κάθεται, φιλοδοξώντας ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, σαν αυτοσυγκεντρωμένος περπατά, σαν αυτοσυγκεντρωμένος στέκεται, σαν αυτοσυγκεντρωμένος κάθεται, σαν αυτοσυγκεντρωμένος ετοιμάζει τον τόπο ύπνου, είναι σαν διαλογιστής μπροστά

στους ανθρώπους. Όποια τέτοιου είδους τοποθέτηση της στάσης του σώματος, διευθέτηση, διαμόρφωση, συνοφρύωση, κατάσταση συνοφρύωσης, δολοπλοκία, δόλια συμπεριφορά, κατάσταση δολιότητας - αυτή είναι η βάση δολοπλοκίας που ονομάζεται στάση του σώματος.

Ποια είναι η βάση δολοπλοκίας που ονομάζεται υπαινικτική ομιλία; Εδώ κάποιος έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, με σκοπό την εκτίμηση, σκεπτόμενος «έτσι ο κόσμος θα με εκτιμήσει», εκφέρει λόγια βασισμένα στην ευγενή διδασκαλία. Λέει: «Όποιος φορά τέτοιο χιτώνα, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή»· «όποιος κρατά τέτοιο κύπελλο... κρατά χάλκινο πιάτο... κρατά δοχείο διήθησης νερού... κρατά φίλτρο νερού... κρατά κλειδί... φορά σανδάλια... κρατά ζώνη... κρατά ιμάντα, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή», λέει· λέει: «Αυτός που έχει τέτοιο μέντορα, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή»· «αυτός που έχει τέτοιο δάσκαλο... τέτοιους με τον ίδιο μέντορα... με τον ίδιο δάσκαλο... φίλους... γνωστούς... συντρόφους... συνοδοιπόρους, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή», λέει· λέει: «Όποιος διαμένει σε τέτοιο μοναστήρι, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή»· «όποιος διαμένει σε τέτοιο σπίτι με μισή στέγη... διαμένει σε μέγαρο... διαμένει σε σπίτι με επίπεδη στέγη... διαμένει σε σπηλιά... διαμένει σε βραχώδες κελί... διαμένει σε καλύβα... διαμένει σε θολωτό δωμάτιο... διαμένει σε πύργο... διαμένει σε στρογγυλό σπίτι... διαμένει σε σπίτι με τρεις στέγες... διαμένει σε αίθουσα συνάθροισης... διαμένει σε κιόσκι... διαμένει στη βάση ενός δένδρου, αυτός είναι ασκητής με μεγάλη επιρροή», λέει.

Ή υπερβολικά συνεσταλμένος, υπερβολικά σκυθρωπός, υπερβολικά απατεώνας, υπερβολικά φλύαρος, αυτοεπαινούμενος «αυτός ο ασκητής είναι αποδέκτης τέτοιων διαλογιστικών επιτεύξεων διαμονής». Τέτοιου είδους βαθιά, κρυμμένα, λεπτή, συγκαλυμμένα, υπερκόσμια, συνδεδεμένα με την κενότητα ομιλία μιλάει. Όποια τέτοιου είδους συνοφρύωση, κατάσταση συνοφρύωσης, δολοπλοκία, δόλια συμπεριφορά, κατάσταση δολιότητας - αυτό ονομάζεται θέμα δολοπλοκίας μέσω έμμεσης φλυαρίας. Του Βούδα, του Ευλογημένου, αυτά τα τρία θέματα δολοπλοκίας έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν εκριζωθεί, έχουν κατευνασθεί, έχουν καταπραϋνθεί, είναι ανίκανα να εγερθούν, έχουν καεί από τη φωτιά της γνώσης. Γι' αυτό ο Βούδας είναι χωρίς απάτη - τον μη απατεώνα.

«Που ήρθε με ακολούθους». «Αρχηγός του πλήθους»: αρχηγός του πλήθους είναι ο Ευλογημένος. Είναι δάσκαλος της ομάδας, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· είναι Διδάσκαλος της ομάδας, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· φροντίζει την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· προτρέπει την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· καθοδηγεί την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· με αυτοπεποίθηση πλησιάζει την ομάδα, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· η ομάδα ακούει, δίνει το αυτί της, εδραιώνει τον νου για την τελική απελευθερωτική γνώση, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· αφού εκδιώκει την ομάδα από το φαύλο, την εδραιώνει στο καλό, γι' αυτό είναι αρχηγός του πλήθους· αρχηγός της ομάδας των μοναχών, αρχηγός της ομάδας των μοναχών, αρχηγός της ομάδας των λαϊκών ακολούθων, αρχηγός της ομάδας των λαϊκών γυναικών ακολούθων, αρχηγός της ομάδας των βασιλιάδων, αρχηγός της ομάδας της πολεμικής κάστας, αρχηγός της ομάδας των βραχμάνων, αρχηγός της ομάδας των εμπόρων, αρχηγός της ομάδας των εργατών, αρχηγός της ομάδας των Βράχμα, αρχηγός της ομάδας των θεών,

έχων Κοινότητα, αρχηγός του πλήθους, δάσκαλος της ομάδας. «Ήρθε»: προσήλθε, πλήρως προσήλθε, πλήρως επιτεύχθηκε στην πόλη Σανκάσσα - τον μη απατεώνα, που ήρθε με ακολούθους.

«Για πολλούς δεσμίους εδώ». Για πολλούς πολεμιστές, βραχμάνους, εμπόρους, εργάτες, αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή, αναχωρητές, θεούς, ανθρώπους. «Δεσμίων»: των δεσμών, αυτών που ακολουθούν δεσμευμένοι, των υπηρετών, των μαθητών - για πολλούς δεσμίους εδώ.

«Υπάρχει έλευση με ερώτηση». Επιθυμώντας ερώτηση ήρθα, θέλοντας να ρωτήσω ερώτηση ήρθα, θέλοντας να ακούσω ερώτηση ήρθα. Έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση. Ή για αυτούς που επιθυμούν ερώτηση, που θέλουν να ρωτήσουν ερώτηση, που θέλουν να ακούσουν ερώτηση, υπάρχει έλευση, προσέλευση, πλησίασμα, προσκύνηση. Έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση. Ή η γνώση των ερωτήσεων υπάρχει σε σένα, κι εσύ είσαι ικανός, είσαι επαρκής να πεις, να απαντήσεις αυτό που ρωτήθηκε από μένα, «θα σηκώσεις αυτό το φορτίο». Έτσι επίσης υπάρχει έλευση με ερώτηση.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Αυτόν τον Βούδα, τον μη προσκολλημένο, τον τέτοιον, τον μη απατεώνα, που ήρθε με ακολούθους· για πολλούς δεσμίους εδώ, υπάρχει έλευση με ερώτηση».

193. Για τον μοναχό που αποστρέφεται, που αναζητά απομονωμένο κάθισμα· τη βάση ενός δένδρου ή νεκροταφείο, ή σε σπηλιές βουνών.

«Για τον μοναχό που αποστρέφεται»: «Μοναχού»: του ενάρετου κοινού ανθρώπου μοναχού ή του ασκούμενου μοναχού. «Που αποστρέφεται»: που αποστρέφεται τη γέννηση, το γήρας... την ασθένεια... τον θάνατο... τις λύπες... τους θρήνους... τον πόνο... τη δυσαρέσκεια... που αποστρέφεται το άγχος, τα βάσανα της κόλασης... τα βάσανα του ζωικού βασιλείου... τα βάσανα της σφαίρας των πεινασμένων φαντασμάτων... τα ανθρώπινα βάσανα... τα βάσανα που έχουν ρίζα τη σύλληψη στη μήτρα... με τα βάσανα που έχουν ρίζα την παραμονή στη μήτρα... τα βάσανα που έχουν ρίζα την έξοδο από τη μήτρα... με τα βάσανα που συνδέονται με αυτόν που γεννήθηκε... με τα βάσανα της εξάρτησης από άλλους για αυτόν που γεννήθηκε... με τα βάσανα της επίθεσης στον εαυτό... με τα βάσανα της επίθεσης από άλλους... με τα βάσανα ως βάσανα... με τα βάσανα των δραστηριοτήτων... με τα βάσανα της μεταβολής... με τα βάσανα της ασθένειας των ματιών... τα βάσανα της ασθένειας των αυτιών... τα βάσανα της ασθένειας της μύτης... τα βάσανα της ασθένειας της γλώσσας... τα βάσανα της ασθένειας του σώματος... τα βάσανα της ασθένειας του κεφαλιού... τα βάσανα της ασθένειας των αυτιών... τα βάσανα της ασθένειας του στόματος... τα βάσανα της ασθένειας των δοντιών... με τον βήχα... με το άσθμα... με το κρυολόγημα... με τον πυρετό... με τη γήρανση... με την ασθένεια της κοιλιάς... με τη λιποθυμία... με τη δυσεντερία... με τους κολικούς... με τη χολέρα... με τη λέπρα... με τα σπυριά... με την έκζεμα... με τη φθίση... με την επιληψία... με τον έρπητα... με τη φαγούρα... με την ψώρα... με τις ραγάδες... με τα σπασίματα του δέρματος... με την αιμορραγία... με τη χολή... με τον διαβήτη... με τα αποστήματα... με τα εξανθήματα... με το συρίγγιο... με ασθένεια που προέρχεται από τη χολή... με ασθένεια που προέρχεται από το φλέγμα... με ασθένεια που προέρχεται από τον

άνεμο... με ασθένεια που προέρχεται από τον συνδυασμό τους... με ασθένεια που προέρχεται από την αλλαγή της εποχής... με ασθένεια που προέρχεται από ανώμαλη φροντίδα... με ασθένεια που προέρχεται από επίθεση... με ασθένεια που προέρχεται από το επακόλουθο πράξης... με το κρύο... με τη ζέστη... με την πείνα... με τη δίψα... με την αφόδευση... με την ούρηση... με τα βάσανα της επαφής με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά... με τα βάσανα του θανάτου της μητέρας... με τα βάσανα του θανάτου του πατέρα... τον θάνατο του αδελφού... τον θάνατο της αδελφής... τον θάνατο του γιου... τον θάνατο της κόρης... με την καταστροφή συγγενών... με την καταστροφή πλούτου... με την καταστροφή λόγω ασθένειας... με την καταστροφή της ηθικής... που αποστρέφεται τα βάσανα της καταστροφής της άποψης, που ταλαιπωρείται, που ντρέπεται, που αηδιάζει - για τον μοναχό που αποστρέφεται.

Αναζητώντας απομονωμένο κάθισμα. Κάθισμα ονομάζεται εκεί όπου κάθεται - κρεβάτι, καρέκλα, στρώμα, ψάθα, κομμάτι δέρματος, στρώσιμο από χόρτο, στρώσιμο από φύλλα, στρώσιμο από άχυρα. Εκείνο το κάθισμα είναι άδειο, απομονωμένο, πλήρως απομονωμένο από την όραση ακατάλληλων μορφών· άδειο, απομονωμένο, πλήρως απομονωμένο από την ακοή ακατάλληλων ήχων· άδειο, απομονωμένο, πλήρως απομονωμένο από τα πέντε ακατάλληλα είδη αισθησιακής ηδονής. Εκείνο το πλήρως απομονωμένο κάθισμα αναζητώντας, συναναστρεφόμενος, καλλιεργώντας, ακολουθώντας, συχνάζοντας, επισκεπτόμενος επανειλημμένα - αναζητώντας απομονωμένο κάθισμα.

Τη βάση ενός δένδρου ή νεκροταφείο. Η βάση ενός δένδρου είναι ακριβώς η βάση ενός δένδρου, το νεκροταφείο είναι ακριβώς το νεκροταφείο - τη βάση ενός δένδρου ή νεκροταφείο. Ή σε σπηλιές βουνών. Τα βουνά είναι ακριβώς τα βουνά, οι χαράδρες είναι ακριβώς οι χαράδρες, οι σπηλιές των βουνών είναι ακριβώς οι σπηλιές των βουνών. Τα ενδιαμέσα διαστήματα των βουνών ονομάζονται οι πλαγιές των βουνών - ή σε σπηλιές βουνών.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Για τον μοναχό που αποστρέφεται, που αναζητά απομονωμένο κάθισμα· τη βάση ενός δένδρου ή νεκροταφείο, ή σε σπηλιές βουνών».

194. Σε ποικίλα καταλύματα, πόσα τρομακτικά υπάρχουν εκεί;

Με τα οποία ο μοναχός δεν θα ταρασσόταν, σε ήσυχο κάθισμα και κρεβάτι.

«Σε ποικίλα καταλύματα»: «Ποικίλα» σημαίνει ποικίλα, κατώτερα και ανώτερα, καλά και κακά. Κρεβάτι ονομάζεται το κατάλυμα, το μοναστήρι, η μισοσκεπασμένη κατοικία, το παλάτι, το ανώγι, η σπηλιά - σε ποικίλα καταλύματα. «Πόσα τρομακτικά υπάρχουν εκεί»: «Πόσα» σημαίνει πόσα, κελαηδώντας, βρυχώμενα, κάνοντας ήχο. Ή «πόσα» σημαίνει πόσα, πόσα σε αριθμό, πόσα σε ποσότητα, πόσα πολλά είναι αυτά. «Τρομακτικά» σημαίνει λιοντάρια, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, αρκούδες, ύαινες, λύκοι, βουβάλια, ελέφαντες, φίδια, σκορπιοί, σαρανταποδαρούσες, κλέφτες ή άνθρωποι, είτε έχουν διαπράξει έγκλημα είτε όχι - πόσα τρομακτικά υπάρχουν εκεί.

«Με τα οποία ο μοναχός δεν θα ταρασσόταν»: «Με τα οποία» σημαίνει με τα οποία, αφού δει ή αφού ακούσει τα τρομακτικά, δεν θα ταρασσόταν, δεν θα ταρασσόταν έντονα, δεν θα ταρασσόταν ολοκληρωτικά, δεν θα έτρεμε, δεν θα τρόμαζε, δεν θα πανικοβαλλόταν, δεν θα φοβόταν, δεν θα περιέπιπτε σε τρόμο· θα ήταν άφοβος,

ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή· έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόπο, χωρίς ανατριχίλα θα διέμενε - με τα οποία ο μοναχός δεν θα ταρασσόταν.

«Σε ήσυχο κάθισμα και κρεβάτι»: Σε κατάλυμα με λίγο θόρυβο, με λίγη φασαρία, μακριά από ανθρώπους, κατάλληλο για απόκρυφες συναντήσεις ανθρώπων, κατάλληλο για απομόνωση - σε ήσυχο κάθισμα και κρεβάτι.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Σε ποικίλα καταλύματα, πόσα τρομακτικά υπάρχουν εκεί;
Με τα οποία ο μοναχός δεν θα ταρασσόταν, σε ήσυχο κάθισμα και κρεβάτι».

195. Πόσοι κίνδυνοι στον κόσμο, για αυτόν που πηγαίνει σε κατεύθυνση που δεν έχει πάει·

Τους οποίους ο μοναχός να υπερνικήσει, σε απομακρυσμένο κάθισμα.

«Πόσοι κίνδυνοι στον κόσμο»: «Πόσοι» σημαίνει πόσοι, πόσοι σε αριθμό, πόσοι σε ποσότητα, πόσοι πολλοί. «Κίνδυνοι»: υπάρχουν δύο κίνδυνοι - οι πρόδηλοι κίνδυνοι και οι συγκαλυμμένοι κίνδυνοι. Ποιοι είναι οι πρόδηλοι κίνδυνοι; Λιοντάρια, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, αρκούδες, ύαινες, λύκοι, βουβάλια, ελέφαντες, φίδια, σκορπιοί, σαρανταποδαρούσες, κλέφτες ή άνθρωποι, είτε έχουν διαπράξει έγκλημα είτε όχι, πάθηση των ματιών, πάθηση των αυτιών, πάθηση της μύτης, πάθηση της γλώσσας, πάθηση του σώματος, πάθηση της κεφαλής, πάθηση των αυτιών, πάθηση του στόματος, πάθηση των δοντιών, βήχας, άσθμα, καταρροή, πυρετός, γήρας, πάθηση του στομάχου, λιποθυμία, δυσεντερία, κολικός, χολέρα, λέπρα, απόστημα, έκζεμα, φυματίωση, επιληψία, δερματική μόλυνση, φαγούρα, ψώρα, γρατζουνιές, κνησμός, αιμορραγία, χολική διαταραχή, διαβήτης, αιμορροΐδες, εξανθήματα, συρίγγιο, ασθένειες που προέρχονται από τη χολή... κ.λπ... κρύο, ζέστη, πείνα, δίψα, αφόδευση, ούρηση, επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά - αυτοί ονομάζονται πρόδηλοι κίνδυνοι.

Ποιοι είναι οι συγκαλυμμένοι κίνδυνοι; Η κακή σωματική συμπεριφορά, η κακή λεκτική συμπεριφορά, η κακή νοητική συμπεριφορά, το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας, το νοητικό εμπόδιο του θυμού, το νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας, το νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας και τύψης, το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας, η λαγνεία, το μίσος, η αυταπάτη, η οργή, η εχθρότητα, η περιφρόνηση, η θρασύτητα, η ζήλια, η τσιγκουνιά, η απάτη, η δολιότητα, η ισχυρογνωμοσύνη, η αντιζηλία, η αλαζονεία, η υπεροψία, η ματαιότητα, η αμέλεια, όλες οι νοητικές μολύνσεις, όλες οι κακές συμπεριφορές, όλες οι αναστατώσεις, όλοι οι πυρετοί, όλοι οι καύσωνες, όλες οι φαύλες νοητικές διαμορφώσεις - αυτοί ονομάζονται συγκαλυμμένοι κίνδυνοι.

«Κίνδυνοι»: με ποια έννοια κίνδυνοι; Επειδή καταβάλλουν είναι κίνδυνοι, επειδή οδηγούν στην παρακμή είναι κίνδυνοι, επειδή διαμένουν εκεί είναι κίνδυνοι.

Πώς επειδή καταβάλλουν είναι κίνδυνοι; Αυτοί οι κίνδυνοι εκείνο το άτομο το υποτάσσουν, το καταβάλλουν, το υπερνικούν, το κατακλύζουν, το εξαντλούν, το καταπατούν. Έτσι επειδή καταβάλλουν - κίνδυνοι.

Πώς επειδή οδηγούν στην παρακμή είναι κίνδυνοι; Αυτοί οι κίνδυνοι οδηγούν στο εμπόδιο και την παρακμή των καλών νοητικών καταστάσεων. Ποιων καλών νοητικών καταστάσεων; Της ορθής πρακτικής, της σύμφωνης πρακτικής, της μη αντίθετης πρακτικής, της μη συγκρουόμενης πρακτικής, της κατάλληλης πρακτικής, της πρακτικής σύμφωνα με τη Διδασκαλία, της εκπλήρωσης στην ηθική, του φρουρείν τις θύρες στις ικανότητες, της μετριοπάθειας στο φαγητό, της επιδίωξης της εγρήγορσης, της μνήμης και ενσυνειδητότητας, της επιδίωξης της ανάπτυξης των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της επιδίωξης της ανάπτυξης της ευγενούς οκταμελούς οδού - αυτών των καλών νοητικών καταστάσεων οδηγούν στο εμπόδιο και την παρακμή. Έτσι επειδή οδηγούν στην παρακμή - κίνδυνοι.

Πώς είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους; Εκεί αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις εγείρονται εξαρτώμενες από την ατομική ύπαρξη. Όπως τα πλάσματα που ζουν σε τρύπες κοιμούνται σε τρύπες, τα πλάσματα που ζουν στο νερό κοιμούνται στο νερό, τα πλάσματα που ζουν στο δάσος κοιμούνται στο δάσος, τα πλάσματα που ζουν στα δέντρα κοιμούνται στα δέντρα· ακριβώς έτσι εκεί αυτές οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις εγείρονται εξαρτώμενες από την ατομική ύπαρξη. Έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους - κίνδυνοι.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Ένας μοναχός με μαθητευόμενο, μοναχοί, με δάσκαλο, διαμένει με δυστυχία, όχι άνετα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός με μαθητευόμενο, με δάσκαλο, διαμένει με δυστυχία, όχι άνετα; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό που έχει δει μια υλική μορφή με το μάτι, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, λογισμοί που τρέχουν μαζί, υποκείμενοι σε νοητικούς δεσμούς, αυτές κατοικούν μέσα του, ακολουθούν και κατοικούν μέσα του οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Για αυτό ονομάζεται με μαθητευόμενο. Αυτές συμβαίνουν σε αυτόν, συμβαίνουν σε αυτόν οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Για αυτό ονομάζεται με δάσκαλο.

«Επιπλέον, μοναχοί, σε έναν μοναχό που έχει ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, εγείρονται κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις, λογισμοί που τρέχουν μαζί, υποκείμενοι σε νοητικούς δεσμούς, αυτές κατοικούν μέσα του, ακολουθούν και κατοικούν μέσα του οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Για αυτό ονομάζεται με μαθητευόμενο. Αυτές συμβαίνουν σε αυτόν, συμβαίνουν σε αυτόν οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Για αυτό ονομάζεται με δάσκαλο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός με μαθητευόμενο, με δάσκαλο, διαμένει με δυστυχία, όχι άνετα.» Έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους - κίνδυνοι.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Υπάρχουν αυτοί οι τρεις εσωτερικοί ρύποι, εσωτερικοί εχθροί, εσωτερικοί αντίπαλοι, εσωτερικοί φονιάδες, εσωτερικοί αντίδικοι, μοναχοί. Ποιοι τρεις; Η απληστία, μοναχοί, είναι εσωτερικός ρύπος, εσωτερικός εχθρός, εσωτερικός αντίπαλος, εσωτερικός φονιάς, εσωτερικός αντίδικος· το μίσος, μοναχοί... κ.λπ... η

αυταπάτη, μοναχοί, είναι εσωτερικός ρύπος, εσωτερικός εχθρός, εσωτερικός αντίπαλος, εσωτερικός φονιάς, εσωτερικός αντίδικος. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις εσωτερικοί ρύποι, εσωτερικοί εχθροί, εσωτερικοί αντίπαλοι, εσωτερικοί φονιάδες, εσωτερικοί αντίδικοι».

«Η απληστία γεννά βλάβη, η απληστία ταραάζει τη συνείδηση·
ο κίνδυνος που γεννήθηκε από μέσα, αυτόν ο κόσμος δεν τον κατανοεί.

«Ο άπληστος δεν γνωρίζει το όφελος, ο άπληστος δεν βλέπει τη Διδασκαλία·
τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, όταν η απληστία κυριεύει τον άνθρωπο.

«Το μίσος γεννά βλάβη, το μίσος ταραάζει τη συνείδηση·
ο κίνδυνος που γεννήθηκε από μέσα, αυτόν ο κόσμος δεν τον κατανοεί.

«Ο οργισμένος δεν γνωρίζει το όφελος, ο οργισμένος δεν βλέπει τη
Διδασκαλία·
τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, όταν το μίσος κυριεύει τον άνθρωπο.

«Η αυταπάτη γεννά βλάβη, η αυταπάτη ταραάζει τη συνείδηση·
ο κίνδυνος που γεννήθηκε από μέσα, αυτόν ο κόσμος δεν τον κατανοεί.

«Ο κυριευμένος από αυταπάτη δεν γνωρίζει το όφελος, ο κυριευμένος από
αυταπάτη δεν βλέπει τη Διδασκαλία·
τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, όταν η αυταπάτη κυριεύει τον άνθρωπο».

Έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους -κίνδυνοι. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Τρεις, μεγάλε βασιλιά, νοητικοί παράγοντες ενός ανθρώπου όταν εγείρονται εσωτερικά εγείρονται προς βλάβη, οδύνη και δυσάρεστη διαμονή. Ποιοι τρεις; Η απληστία, μεγάλε βασιλιά, είναι νοητικός παράγοντας ενός ανθρώπου που όταν εγείρεται εσωτερικά εγείρεται προς βλάβη, οδύνη και δυσάρεστη διαμονή· το μίσος, μεγάλε βασιλιά... κ.λπ... η αυταπάτη, μεγάλε βασιλιά, είναι νοητικός παράγοντας ενός ανθρώπου που όταν εγείρεται εσωτερικά εγείρεται προς βλάβη, οδύνη και δυσάρεστη διαμονή. Αυτοί, μεγάλε βασιλιά, είναι οι τρεις νοητικοί παράγοντες ενός ανθρώπου που όταν εγείρονται εσωτερικά εγείρονται προς βλάβη, οδύνη και δυσάρεστη διαμονή».

«Η απληστία και το μίσος και η αυταπάτη, τον άνθρωπο με κακόβουλο νου·
βλάπτουν, γεννημένα από τον εαυτό, όπως ο καρπός το μπαμπού με φλοιό ως ουσία».

Έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους -κίνδυνοι.

Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο -

«Η λαγνεία και το μίσος από εδώ προέρχονται, η δυσαρέσκεια, η τέρψη, ο τρόμος από εδώ γεννιούνται·
από εδώ εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί, όπως τα παιδιά κοράκι εκτοξεύουν».

Έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους -κίνδυνοι.

«Στον κόσμο»: στον ανθρώπινο κόσμο -πόσοι κίνδυνοι στον κόσμο.

Για αυτόν που πηγαίνει σε κατεύθυνση που δεν έχει πάει. Η κατεύθυνση που δεν έχει πάει ονομάζεται το θάνατο Νιμπάνα. Αυτό που είναι ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Εκείνη η κατεύθυνση δεν έχει πάει πριν, εκείνη η κατεύθυνση δεν έχει πάει πριν σε αυτή τη μακρά περίοδο.

«Όπως θα κουβαλούσε κύπελλο λαδιού μέχρι το χείλος, χωρίς να χυθεί· έτσι ας φυλάει τον νου του, επιθυμώντας την κατεύθυνση που δεν έχει πάει ποτέ».

«Την κατεύθυνση που δεν έχει πάει ποτέ, καθώς κατευθύνεται, καθώς πηγαίνει, καθώς προχωρά»: για αυτόν που πηγαίνει σε κατεύθυνση που δεν έχει πάει.

«Τους οποίους ο μοναχός να υπερνικήσει»: «Τους οποίους»: τους οποίους κινδύνους θα υπερνικούσε, θα καταβάλει, θα υπερβεί, θα εξαντλήσει, θα καταπατήσει - τους οποίους ο μοναχός να υπερνικήσει.

«Σε απομακρυσμένο κάθισμα»: Στην άκρη, στο απομακρυσμένο, στο περιθώριο, είτε στην άκρη του βράχου είτε στην άκρη του δάσους είτε στην άκρη του ποταμού είτε στην άκρη του νερού, όπου δεν οργώνεται ούτε σπέρνεται, αφού ξεπεράσει τους ανθρώπους, σε κατάλυμα μακριά από τα περίχωρα των ανθρώπων - σε απομακρυσμένο κάθισμα.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Πόσοι κίνδυνοι στον κόσμο, για αυτόν που πηγαίνει σε κατεύθυνση που δεν έχει πάει· τους οποίους ο μοναχός να υπερνικήσει, σε απομακρυσμένο κάθισμα».

196. Ποιες θα ήταν οι εκφράσεις του, ποια θα ήταν εδώ τα πεδία του; Ποιοι θα ήταν οι ηθικοί κανόνες και οι αυστηρότητες, του αποφασισμένου μοναχού;

«Ποιες θα ήταν οι εκφράσεις του»: Με ποιου είδους έκφραση θα ήταν προικισμένος, με ποια μορφή, με ποιον τρόπο, με ποια εμφάνιση; Ρωτά για την εξάγνιση του λόγου. Ποια είναι η εξάγνιση του λόγου; Εδώ ένας μοναχός έχοντας εγκαταλείψει την ψευδολογία, απέχει από την ψευδολογία· λέει την αλήθεια, είναι αφοσιωμένος στην αλήθεια, είναι αξιόπιστος, έμπιστος, δεν εξαπατά τον κόσμο. Έχοντας εγκαταλείψει τη διχαστική ομιλία, απέχει από τη διχαστική ομιλία· δεν επαναλαμβάνει αλλού αυτά που άκουσε εδώ για να διχάσει εκείνους, ούτε επαναλαμβάνει εδώ αυτά που άκουσε αλλού για να διχάσει αυτούς. Έτσι είναι αυτός που ενώνει αυτούς που είναι διχασμένοι, που ενθαρρύνει αυτούς που είναι ενωμένοι, που απολαμβάνει την αρμονία, χαίρεται με την αρμονία, ευχαριστιέται με την αρμονία, εκφράζει λόγια που δημιουργούν αρμονία. Έχοντας εγκαταλείψει τη σκληρή ομιλία, απέχει από τη σκληρή ομιλία· εκφράζει λόγια που είναι απαλά, ευχάριστα στο αυτί, στοργικά, που πηγαίνουν στην καρδιά, ευγενικά, αρεστά και ευχάριστα στους πολλούς. Έχοντας εγκαταλείψει τη φλυαρία, απέχει από τη φλυαρία· μιλάει την κατάλληλη στιγμή, εκφράζει αυτό που είναι πραγματικό, μιλάει για το όφελος, για τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή· τα λόγια του είναι πολύτιμα, έγκαιρα, λογικά, μετρημένα και

γεμάτα νόημα. Προικισμένος με τις τέσσερις καλές λεκτικές συμπεριφορές, εκφράζει λόγια απαλλαγμένα από τα τέσσερα ελαττώματα· από τις τριάντα δύο άσκοπες συζητήσεις έχει απομακρυνθεί, απέχει, έχει αποσυρθεί, έχει βγει, έχει απαλλαγεί, είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς. Μιλάει για τα δέκα θέματα συζήτησης, δηλαδή - μιλάει για τις λίγες επιθυμίες, μιλάει για την ικανοποίηση, μιλάει για την αποστασιοποίηση, μιλάει για την απομόνωση από την κοινωνία, μιλάει για τη διέγερση της ενεργητικότητας, μιλάει για την ηθική, μιλάει για την αυτοσυγκέντρωση, μιλάει για τη σοφία, μιλάει για την απελευθέρωση, μιλάει για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, μιλάει για την εφαρμογή της μνήμης, μιλάει για τις ορθές επίμονες προσπάθειες, μιλάει για τις βάσεις πνευματικής δύναμης, μιλάει για τις ικανότητες, μιλάει για τις δυνάμεις, μιλάει για τους παράγοντες της φώτισης, μιλάει για την Οδό, μιλάει για τον καρπό, μιλάει για το Νιμπάνα. Συγκρατημένος στην ομιλία, περιορισμένος, φυλαγμένος, προστατευμένος, φρουρημένος, συγκρατημένος - αυτή είναι η εξάγνιση του λόγου. Προικισμένος με τέτοιου είδους εξάγνιση του λόγου - «ποιες θα ήταν οι εκφράσεις του».

«Ποια θα ήταν εδώ τα πεδία του»: Με ποιου είδους πεδίο θα ήταν προικισμένος, με ποια μορφή, με ποιον τρόπο, με ποια εμφάνιση; Ρωτά για το πεδίο. Υπάρχει κατάλληλος τόπος, υπάρχει ακατάλληλος τόπος.

Ποιος είναι ο ακατάλληλος τόπος; Εδώ κάποιος είτε συχνάζει σε πόρνες, είτε συχνάζει σε χήρες, είτε συχνάζει σε γεροντοκόρες, είτε συχνάζει σε ευνούχους, είτε συχνάζει σε μοναχές, είτε συχνάζει σε ποτοπωλεία, ζει σε συντροφιά με βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών με απρεπή συναναστροφή. Ή όποιες οικογένειες είναι άπιστες, χωρίς πίστη, δεν είναι σαν πηγάδι, υβριστικές και προσβλητικές, επιθυμούν τη βλάβη, επιθυμούν το κακό, επιθυμούν τη δυσφορία, επιθυμούν την ανασφάλεια για τους μοναχούς, τις μοναχές, τους λαϊκούς ακολούθους, τις λαϊκές ακολούθους, τέτοιου είδους οικογένειες ακολουθεί, συναναστρέφεται, υπηρετεί - αυτός ονομάζεται ακατάλληλος τόπος.

Ή ένας μοναχός που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή, ακολουθώντας τον δρόμο, πηγαίνει ασυγκράτητος κοιτάζοντας ελέφαντες, κοιτάζοντας άλογα, κοιτάζοντας άρματα, κοιτάζοντας πεζικό, κοιτάζοντας γυναίκες, κοιτάζοντας άνδρες, κοιτάζοντας κορίτσια, κοιτάζοντας αγόρια, κοιτάζοντας το κέντρο της αγοράς, κοιτάζοντας τις εισόδους των σπιτιών, κοιτάζοντας προς τα πάνω, κοιτάζοντας προς τα κάτω, πηγαίνει κοιτάζοντας γύρω προς όλες τις κατευθύνσεις - αυτός επίσης ονομάζεται ακατάλληλος τόπος.

Ή έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν... κ.λπ... παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, δεν ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, δεν προστατεύει τη νοητική ικανότητα, δεν επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα - αυτός επίσης ονομάζεται ακατάλληλος τόπος.

Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους θεάματα, όπως: χορό, τραγούδι, μουσική, θέατρο, αφήγηση ιστοριών, μουσική με παλαμάκια, κύμβαλα, τύμπανα, μαγικές σκηνές, ακροβατικά των Τσαντάλα, παιχνίδια με μπαμπού, πλύσιμο νεκρών, μάχες ελεφάντων, μάχες αλόγων, μάχες βουβαλιών, μάχες ταύρων, μάχες τράγων,

μάχες κριαριών, μάχες κοκόρων, μάχες ορτυκιών, μάχες με ραβδιά, πυγμαχία, πάλη, γυμνάσια, παρατεταγμένα στρατεύματα, παράταξη στρατού και επιθεώρηση στρατιωτικών μονάδων - αυτός είναι αφοσιωμένος σε τέτοιου είδους θεάματα - αυτός επίσης ονομάζεται ακατάλληλος τόπος.

Και τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής είναι ακατάλληλος τόπος. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Μην περιφέρεστε, μοναχοί, σε ακατάλληλο τόπο, σε ξένο πεδίο. Σε αυτούς που περιφέρονται, μοναχοί, σε ακατάλληλο τόπο, σε ξένο πεδίο, ο Μάρα θα βρει ευκαιρία, ο Μάρα θα βρει βάση. Και ποιος, μοναχοί, είναι ο ακατάλληλος τόπος για έναν μοναχό, το ξένο πεδίο; Δηλαδή τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής. Ποια πέντε; Υλικές μορφές αντιληπτές από το μάτι, επιθυμητές, ελκυστικές, ευχάριστες, αγαπητές, συνδεδεμένες με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικές· ήχοι αντιληπτοί από το αυτί... Οσμές αντιληπτές από τη μύτη... Γεύσεις αντιληπτές από τη γλώσσα... Απτά αντικείμενα αντιληπτά από το σώμα, επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, αγαπητά, συνδεδεμένα με την αισθησιακή ηδονή, δελεαστικά. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ο ακατάλληλος τόπος για έναν μοναχό, το ξένο πεδίο» - αυτός επίσης ονομάζεται ακατάλληλος τόπος.

Ποιος είναι ο κατάλληλος τόπος; Εδώ ένας μοναχός δεν συχνάζει σε πόρνες, δεν συχνάζει σε χήρες, δεν συχνάζει σε γεροντοκόρες, δεν συχνάζει σε ευνούχους, δεν συχνάζει σε μοναχές, δεν συχνάζει σε ταβέρνες, ζει χωρίς συντροφιά με βασιλιάδες, βασιλικούς υπουργούς, αιρετικούς και μαθητές αιρετικών με απρεπή συναναστροφή. Όποιες οικογένειες είναι πιστές, γαλήνιες, πηγές υποστήριξης, λαμπερές με το πορτοκαλί ράσο, ευνοϊκές και αντίθετες στον άνεμο για τους σοφούς, που επιθυμούν το καλό, που επιθυμούν την ευημερία, που επιθυμούν την άνεση, που επιθυμούν την ελευθερία από τις δεσμεύσεις για τους μοναχούς, τις μοναχές, τους λαϊκούς ακολούθους, τις λαϊκές ακολούθους, τέτοιου είδους οικογένειες συναναστρέφεται, επισκέπτεται, υπηρετεί - αυτό επίσης ονομάζεται κατάλληλος τόπος.

Ή ένας μοναχός που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή, ακολουθώντας τον δρόμο, πηγαίνει συγκρατημένος χωρίς να κοιτάζει ελέφαντες, χωρίς να κοιτάζει άλογα, χωρίς να κοιτάζει άρματα, χωρίς να κοιτάζει πεζικό... κ.λπ... πηγαίνει χωρίς να κοιτάζει γύρω προς όλες τις κατευθύνσεις - αυτό επίσης ονομάζεται κατάλληλος τόπος.

Ή ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της... κ.λπ... επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα - αυτό επίσης ονομάζεται κατάλληλος τόπος.

Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν μη αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους θεάματα, όπως: χορό, τραγούδι, μουσική... κ.λπ... επιθεώρηση στρατιωτικών μονάδων - αυτός απέχει από τέτοιου είδους θεάματα - αυτό επίσης ονομάζεται κατάλληλος τόπος.

Και οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης είναι το πεδίο. Διότι αυτό ειπώθηκε από τον Ευλογημένο - «Περιφέρεστε, μοναχοί, στο πεδίο, στο δικό σας πατρικό πεδίο. Σε αυτούς που περιφέρονται, μοναχοί, στον τόπο για συλλογή τροφής, στο δικό τους πατρικό πεδίο, ο Μάρα δεν θα βρει ευκαιρία, ο Μάρα δεν θα βρει βάση. Και ποιος, μοναχοί, είναι ο τόπος για συλλογή τροφής για έναν μοναχό, το δικό του πατρικό πεδίο; Δηλαδή οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, στα αισθήματα... κ.λπ. ...

στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το πεδίο για έναν μοναχό, το δικό του πατρικό πεδίο - αυτό επίσης ονομάζεται κατάλληλος τόπος. Με τέτοιου είδους πεδίο θα ήταν προικισμένος» - ποια θα ήταν εδώ τα πεδία του.

«Ποιοι θα ήταν οι ηθικοί κανόνες και αυστηρότητές του;» Με ποιου είδους ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες θα ήταν προικισμένος, με ποια μορφή, με ποιον τρόπο, με ποια εμφάνιση; Ρωτά για την εξάγνιση των ηθικών κανόνων και αυστηροτήτων. Ποια είναι η εξάγνιση των ηθικών κανόνων και αυστηροτήτων; Υπάρχει ηθική και ασκητική πρακτική, υπάρχει ασκητική πρακτική που δεν είναι ηθική. Ποια είναι η ηθική και η ασκητική πρακτική; Εδώ ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Όποιος αυτοέλεγχος, αυτοσυγκράτηση και μη παράβαση υπάρχει εκεί - αυτή είναι η ηθική. Όποια ανάληψη - αυτή είναι η ασκητική πρακτική. Με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της ανάληψης είναι ασκητική πρακτική - αυτή ονομάζεται ηθική και ασκητική πρακτική.

Ποια είναι η ασκητική πρακτική, όχι η ηθική; Οι οκτώ ασκητικές πρακτικές - η πρακτική του δασόβιου, η πρακτική του καταναλωτή προσφερόμενης τροφής, η πρακτική του φορούντος χιτώνες από κουρέλια, η πρακτική του φορούντος τρεις χιτώνες, η πρακτική του διαδοχικά από σπίτι σε σπίτι περιηγητή, η πρακτική του μη τρώγοντος μετά την ώρα, η πρακτική του καθήμενου, η πρακτική του αποδεχόμενου οποιοδήποτε κάθισμα - αυτή ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική. Η ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική. Ας απομείνει μόνο δέρμα και τένοντες και οστά, ας ξεραθεί στο σώμα η σάρκα και το αίμα, αυτό που πρέπει να επιτευχθεί με ανδρική δύναμη, με ανδρική ισχύ, με ανδρική ενεργητικότητα, με ανδρική προσπάθεια, χωρίς να το επιτύχω δεν θα υπάρξει σταμάτημα της ενεργητικότητας - καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Τέτοιου είδους ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική.

«Δεν θα φάω ούτε θα πιω, δεν θα βγω από το μοναστήρι·

Ούτε θα ξαπλώσω στο πλάι, όσο το βέλος της επιθυμίας δεν έχει εκριζωθεί».

Καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Τέτοιου είδους ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική. «Δεν θα λύσω αυτή τη διασταυρωμένη στάση μέχρι, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή μου να απελευθερωθεί από τις νοητικές διαφθορές» - καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Τέτοιου είδους ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική. «Δεν θα σηκωθώ από αυτό το κάθισμα... δεν θα κατέβω από το μονοπάτι περιπάτου... δεν θα βγω από το μοναστήρι... δεν θα βγω από το σπίτι με μισή στέγη... δεν θα βγω από το μέγαρο... δεν θα βγω από το σπίτι με επίπεδη στέγη... δεν θα βγω από τη σπηλιά... δεν θα βγω από το βραχώδες κελί... δεν θα βγω από την καλύβα... δεν θα βγω από το θολωτό δωμάτιο... δεν θα βγω από τον πύργο... δεν θα βγω από το στρογγυλό σπίτι... δεν θα βγω από το σπίτι με τρεις στέγες... δεν θα βγω από την αίθουσα συνάθροισης... δεν θα βγω από το κίосκι... δεν

θα βγω από τη βάση του δένδρου, μέχρι, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή μου να απελευθερωθεί από τις νοητικές διαφθορές» - καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Τέτοιου είδους ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική. «Ακριβώς αυτή την πρωινή περίοδο της ημέρας θα φέρω την ευγενή διδασκαλία, θα τη συγκεντρώσω, θα την επιτύχω, θα την αγγίξω, θα την πραγματοποιήσω» - καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Τέτοιου είδους ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική. «Ακριβώς αυτή τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας... την απογευματινή περίοδο της ημέρας... πριν το γεύμα... μετά το γεύμα... την πρώτη περίοδο της νύχτας... τη μεσαία περίοδο της νύχτας... την τελευταία περίοδο της νύχτας... στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο... στη φωτεινή δεκαπενθήμερο... στη βροχερή εποχή... τον χειμώνα... το καλοκαίρι... στην πρώτη περίοδο της ζωής... στη μεσαία περίοδο της ζωής... στην τελευταία περίοδο της ζωής θα φέρω την ευγενή διδασκαλία, θα τη συγκεντρώσω, θα την επιτύχω, θα την αγγίξω, θα την πραγματοποιήσω» - καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Τέτοιου είδους ανάληψη ενεργητικότητας επίσης ονομάζεται ασκητική πρακτική, όχι ηθική - αυτή είναι η εξάγνιση της ηθικής και της ασκητικής πρακτικής. «Να είναι προικισμένος με τέτοιου είδους εξάγνιση της ηθικής και της ασκητικής πρακτικής» - ποιοι θα ήταν οι ηθικοί κανόνες και οι αυστηρότητες.

«Του αποφασισμένου μοναχού»: «Του αποφασισμένου»: αυτού που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, αυτού που έχει φτάσει σε σταθερότητα, αυτού που έχει σταθερή προσπάθεια, αυτού που δεν έχει εγκαταλείψει τη θέληση, αυτού που δεν έχει εγκαταλείψει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Ή αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του, για τον σκοπό για τον οποίο στάλθηκε, στο νόημα του εαυτού και στην πραγματική μέθοδο και στο χαρακτηριστικό και στην αιτία και στο δυνατόν και αδύνατον. «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του... κ.λπ... «με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση των δραστηριοτήτων», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του... κ.λπ... «από την παύση της γέννησης υπάρχει παύση του γήρατος και του θανάτου», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του... κ.λπ... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του... κ.λπ... «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του... κ.λπ... «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. των πέντε συναθροισμάτων της προσκόλλησης... την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο

αυτό έχει τη φύση της παύσης», αυτού που έχει σταλεί ο εαυτός του. «Μοναχού»: του ενάρετου κοινού ανθρώπου μοναχού ή του ασκούμενου μοναχού - του αποφασισμένου μοναχού.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Ποιες θα ήταν οι εκφράσεις του, ποια θα ήταν εδώ τα πεδία του;
Ποιοι θα ήταν οι ηθικοί κανόνες και οι αυστηρότητες, του αποφασισμένου μοναχού;»

197. Ποια εξάσκηση αφού αναλάβει, ενωμένος, συνετός, μνήμων·
όπως ο χρυσοχόος το ασήμι, ας αποβάλλει τον ρύπο του εαυτού του.

«Ποια εξάσκηση αφού αναλάβει» σημαίνει ποια εξάσκηση παίρνοντας, αναλαμβάνοντας, αφού πήρε, αφού ανέλαβε, αφού έπιασε, αφού άγγιξε, αφού εδραιώθηκε - ποια εξάσκηση αφού αναλάβει.

«Ενωμένος, συνετός, μνήμων». «Ενωμένος» σημαίνει με πλήρως εστιασμένο νου, με μη διασπασμένο νου, με μη διαταραγμένο νου, νοητική ηρεμία, ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση. «Συνετός» σημαίνει συνετός, σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων, στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα είναι μνήμων. Αυτός ονομάζεται μνήμων - μνήμων. «Ποια εξάσκηση αφού αναλάβει» ρωτά για την εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή. «Ενωμένος» ρωτά για την εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση. «Συνετός» ρωτά για την εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. «Μνήμων» ρωτά για την πλήρη εξάγνιση - ποια εξάσκηση αφού αναλάβει, ενωμένος, συνετός, μνήμων.

«Όπως ο χρυσοχόος το ασήμι, ας αποβάλλει τον ρύπο του εαυτού του». Χρυσοχόος ονομάζεται ο χρυσοχόος, ασήμι ονομάζεται ο χρυσός. Όπως ο χρυσοχόος του χρυσού τον χονδροειδή ρύπο τον φυσά, τον φυσά καλά, τον φυσά τελείως, τον μεσαίο ρύπο τον φυσά, τον φυσά καλά, τον φυσά τελείως, τον λεπτοφυή ρύπο τον φυσά, τον φυσά καλά, τον φυσά τελείως· ακριβώς έτσι ένας μοναχός τις χονδροειδείς νοητικές μολύνσεις του εαυτού του τις φυσά, τις φυσά καλά, τις φυσά τελείως, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση, τις μεσαίες νοητικές μολύνσεις... τις λεπτοφυείς νοητικές μολύνσεις τις φυσά, τις φυσά καλά, τις φυσά τελείως, τις εγκαταλείπει, τις απομακρύνει, τις τερματίζει, τις οδηγεί στην εξαφάνιση.

Ή ένας μοναχός τον ρύπο της λαγνείας του εαυτού του, τον ρύπο του μίσους, τον ρύπο της αυταπάτης, τον ρύπο της αλαζονείας, τον ρύπο της λανθασμένης άποψης, τον ρύπο της νοητικής μόλυνσης, τον ρύπο της κακής συμπεριφοράς, που προκαλεί τύφλωση, που προκαλεί απώλεια όρασης, που προκαλεί αγνωσία, που καταστέλλει τη σοφία, που ανήκει στη δυσφορία, που δεν οδηγεί στο Νιμπάνα, τον φυσά, τον φυσά καλά, τον φυσά τελείως, τον εγκαταλείπει, τον απομακρύνει, τον τερματίζει, τον οδηγεί στην εξαφάνιση.

Ή με την ορθή άποψη τη λανθασμένη άποψη τη φυσά, τη φυσά καλά, τη φυσά τελείως, την εγκαταλείπει, την απομακρύνει, την τερματίζει, την οδηγεί στην εξαφάνιση. Με τον ορθό λογισμό τον λανθασμένο λογισμό... κ.λπ... με την ορθή ομιλία τη λανθασμένη ομιλία... με την ορθή πράξη τη λανθασμένη πράξη... με τον ορθό βιοπορισμό τον λανθασμένο βιοπορισμό... με την ορθή προσπάθεια τη λανθασμένη προσπάθεια... με την ορθή μνήμη τη λανθασμένη μνήμη... με την ορθή αυτοσυγκέντρωση τη λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση... με την ορθή γνώση τη λανθασμένη γνώση... με την ορθή απελευθέρωση τη λανθασμένη απελευθέρωση τη φυσά, τη φυσά καλά, τη φυσά τελείως, την εγκαταλείπει, την απομακρύνει, την τερματίζει, την οδηγεί στην εξαφάνιση.

Ή με την ευγενή οκταμελή οδό όλες τις νοητικές μολύνσεις, όλες τις κακές συμπεριφορές, όλες τις αναστατώσεις, όλους τους πυρετούς, όλους τους καύσωνες, όλες τις φάυλες νοητικές διαμορφώσεις φυσά, φυσά καλά, φυσά τελείως, εγκαταλείπει, απομακρύνει, τερματίζει, οδηγεί στην εξαφάνιση - όπως ο χρυσοχόος το ασήμι, ας αποβάλλει τον ρύπο του εαυτού του.

Γι' αυτό ο πρεσβύτερος μοναχός Σαριπούττα είπε -

«Ποια εξάσκηση αφού αναλάβει, ενωμένος, συνετός, μνήμων· όπως ο χρυσοχόος το ασήμι, ας αποβάλλει τον ρύπο του εαυτού του».

198. Για αυτόν που αποστρέφεται, δηλαδή η άνεση, (Σαριπούττα, είπε ο Ευλογημένος)
αυτού που καλλιεργεί πράγματι έρημο κάθισμα και κρεβάτι·
για αυτόν που επιθυμεί την ανώτατη φώτιση, σύμφωνα με τη Διδασκαλία,
αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας.

«Για αυτόν που αποστρέφεται, δηλαδή η άνεση»: «Για αυτόν που αποστρέφεται»: για αυτόν που αποστρέφεται τη γέννηση, το γήρας... την ασθένεια... τον θάνατο... τις λύπες... τους θρήνους... τον πόνο... τη δυσαρέσκεια... το άγχος... κ.λπ... για αυτόν που αποστρέφεται, που αηδιάζει, που ντρέπεται για τα βάσανα της καταστροφής της λανθασμένης άποψης - «για αυτόν που αποστρέφεται». «Δηλαδή η άνεση»: αυτή την άνετη διαμονή θα διδάξω. Ποια είναι η άνετη διαμονή; Η ορθή πρακτική, η σύμφωνη πρακτική, η μη αντίθετη πρακτική, η μη συγκρουόμενη πρακτική, η κατάλληλη πρακτική, η πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία, η πλήρης εκπλήρωση της ηθικής, το φρουρέιν τις θύρες των αισθήσεων, η μετριοπάθεια στο φαγητό, η επιδίωξη της εγρήγορσης, η μνήμη και η ενσυνειδητότητα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός, και το Νιμπάνα και η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα - αυτή είναι η άνετη διαμονή - «για αυτόν που αποστρέφεται, δηλαδή η άνεση».

«Σαριπούττα, είπε ο Ευλογημένος»: Απευθύνθηκε σε εκείνον τον πρεσβύτερο μοναχό με το όνομά του. «Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού. Επιπλέον, αυτός που έχει συντρίψει τη λαγνεία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει το μίσος είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την αυταπάτη είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την αλαζονεία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει τη λανθασμένη άποψη είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει το αγκάθι είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει τη νοητική μόλυνση είναι ο Ευλογημένος,

αυτός που διένειμε, διαίρεσε, κατανέμησε το κόσμημα της Διδασκαλίας είναι ο Ευλογημένος, αυτός που θέτει τέλος στις υπάρξεις είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία είναι ο Ευλογημένος· ή αυτός που συχνάζει σε δάση και βαθιά δάση, σε απομακρυσμένα καταλύματα, ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος της γεύσης του οφέλους, της γεύσης της Διδασκαλίας, της γεύσης της απελευθέρωσης, της ανώτερης ηθικής, της ανώτερης συνείδησης, της ανώτερης σοφίας είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων διαλογιστικών εκστάσεων, των τεσσάρων απεριόριστων καταστάσεων, των τεσσάρων άυλων επιτεύξεων είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των οκτώ απολυτρώσεων, των οκτώ επιπέδων της άμεσης γνώσης, των εννέα σταδιακών επιτεύξεων διαμονής είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα αναπτύξεων της αντίληψης, των δέκα επιτεύξεων κασίνα, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, της επίτευξης της ρυπαρότητας είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα δυνάμεων του Tathāgata, των τεσσάρων βάσεων για αυτοπεποίθηση, των τεσσάρων αναλυτικών γνώσεων, των έξι άμεσων γνώσεων, των έξι ιδιοτήτων του Βούδα είναι ο Ευλογημένος·

«Ευλογημένος»: αυτό το όνομα δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες· αυτός ο προσδιορισμός που πραγματοποιήθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή «Ευλογημένος» - «Σαριπούττα, είπε ο Ευλογημένος».

«Αυτού που καλλιεργεί πράγματι έρημο κάθισμα και κρεβάτι»: Κάθισμα ονομάζεται εκεί όπου κάθεται - κρεβάτι, καρέκλα, στρώμα, ψάθα, κομμάτι δέρματος, στρώσιμο από χόρτο, στρώσιμο από φύλλα, στρώσιμο από άχυρα. Κρεβάτι ονομάζεται το κατάλυμα, το μοναστήρι, η μισοσκεπασμένη κατοικία, το παλάτι, το ανώγι, η σπηλιά. Εκείνο το κάθισμα και κρεβάτι είναι άδειο, απομονωμένο, πλήρως απομονωμένο από την όραση ακατάλληλων μορφών· από την ακοή ακατάλληλων ήχων... κ.λπ... άδειο, απομονωμένο, πλήρως απομονωμένο από τα πέντε ακατάλληλα είδη αισθησιακής ηδονής. Εκείνο το κάθισμα και κρεβάτι καλλιεργώντας, ακολουθώντας, συχνάζοντας, επισκεπτόμενος επανειλημμένα - «αυτού που καλλιεργεί πράγματι έρημο κάθισμα και κρεβάτι».

«Για αυτόν που επιθυμεί την ανώτατη φώτιση, σύμφωνα με τη Διδασκαλία»: Ανώτατη φώτιση ονομάζεται η γνώση των τεσσάρων οδών, η σοφία, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας... κ.λπ... ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η διερεύνηση, η διόραση, η ορθή άποψη. Αυτού που επιθυμεί να κατανοήσει πλήρως εκείνη την ανώτατη φώτιση, που επιθυμεί να την κατανοήσει

ακολουθώντας, που επιθυμεί να τη διεισδύσει, που επιθυμεί να την κατανοήσει πλήρως, που επιθυμεί να την επιτύχει, που επιθυμεί να την αγγίξει, που επιθυμεί να τη συνειδητοποιήσει - «για αυτόν που επιθυμεί την ανώτατη φώτιση».

«Σύμφωνα με τη Διδασκαλία»: ποιες είναι οι πρακτικές σύμφωνα με τη φώτιση; Η ορθή πρακτική, η σύμφωνη πρακτική, η μη αντίθετη πρακτική, η μη συγκρουόμενη πρακτική, η κατάλληλη πρακτική, η πρακτική σύμφωνα με τη Διδασκαλία, η πλήρης εκπλήρωση της ηθικής, το φρουρείν τις θύρες των αισθήσεων, η μετριοπάθεια στο φαγητό, η επιδίωξη της εγρήγορσης, η μνήμη και η ενσυνειδητότητα - αυτές ονομάζονται πρακτικές σύμφωνα με τη φώτιση. Ή η διόραση στο προκαταρκτικό στάδιο των τεσσάρων οδών - αυτές ονομάζονται πρακτικές σύμφωνα με τη φώτιση - «για αυτόν που επιθυμεί την ανώτατη φώτιση, σύμφωνα με τη Διδασκαλία».

«Αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας»: «Αυτό» - την πρακτική σύμφωνα με τη φώτιση. «Θα διδάξω»: θα διδάξω, θα αναφέρω, θα διδάξω, θα διακηρύξω, θα καθιερώσω, θα αποκαλύψω, θα αναλύσω, θα ξεκαθαρίσω, θα φανερώσω. «Κατανοώντας»: κατανοώντας, κατανοώντας, γνωρίζοντας, συνειδητοποιώντας, αντιλαμβανόμενος, διεισδύοντας, όχι μέσω φήμης, όχι μέσω του «έτσι λέγεται», όχι μέσω διαδοχής διδασκάλων, όχι μέσω συμφωνίας με τον κανόνα, όχι λόγω λογικής, όχι λόγω συμπερασματικής μεθόδου, όχι μέσω αναλογισμού των λόγων, όχι μέσω αποδοχής μιας άποψης μετά από περισυλλογή, αλλά ο ίδιος γνώρισε άμεσα, τη Διδασκαλία που ο ίδιος είδε προσωπικά, αυτή θα πω - «αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας».

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Για αυτόν που αποστρέφεται, δηλαδή η άνεση, (Σαριπούττα, είπε ο Ευλογημένος)
αυτού που καλλιεργεί πράγματι έρημο κάθισμα και κρεβάτι·
για αυτόν που επιθυμεί την ανώτατη φώτιση, σύμφωνα με τη Διδασκαλία,
αυτό θα σου διδάξω, κατανοώντας».

199. Τους πέντε φόβους ο σοφός δεν θα φοβόταν, ο μοναχός μνήμων που κινείται εντός ορίων·
από αλογόμυγες και μύγες, από ερπετά, από ανθρώπινες επαφές, από τετράποδα.

«Τους πέντε φόβους ο σοφός δεν θα φοβόταν». «Σοφός»: σοφός, σοφός, έχων σοφία, έχων ανώτερη νοημοσύνη, γνωστικός, διακριτικός, ευφυής. Ο σοφός τους πέντε φόβους δεν θα φοβόταν, δεν θα έτρεμε, δεν θα τρόμαζε, δεν θα πανικοβαλλόταν, δεν θα φοβόταν, δεν θα περιέπιπτε σε τρόμο· θα ήταν άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα θα διέμενε - τους πέντε φόβους ο σοφός δεν θα φοβόταν.

«Ο μοναχός μνήμων που κινείται εντός ορίων». «Μοναχός»: είτε ένας ενάρετος κοσμικός μοναχός είτε ένας μοναχός υπό εκπαίδευση. «Μνήμων»: με τέσσερις αιτίες είναι μνήμων - αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα είναι μνήμων, στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... αναπτύσσοντας την εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα είναι μνήμων - αυτός ονομάζεται μνήμων. «Που κινείται εντός ορίων»: τέσσερα είναι τα όρια - το όριο της αυτοσυγκράτησης στην ηθική, το όριο της αυτοσυγκράτησης στις ικανότητες, το όριο της

μετριοπάθειας στο φαγητό, το όριο της επιδίωξης της εγρήγορσης.

Ποιο είναι το όριο της αυτοσυγκράτησης στην ηθική; Εδώ ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Ανασκοπώντας την εσωτερική σαπίλα, κινείται εντός του ορίου της αυτοσυγκράτησης στην ηθική, δεν παραβιάζει τα όρια - αυτό είναι το όριο της αυτοσυγκράτησης στην ηθική.

Ποιο είναι το όριο της αυτοσυγκράτησης στις ικανότητες; Εδώ ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν... κ.λπ... επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα καλά συγκρατημένη, η πλεονεξία, η δυσaréσκεια και οι κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις δεν θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, προστατεύει τη νοητική ικανότητα, επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Ανασκοπώντας την επεξήγηση για τη φωτιά, κινείται εντός του ορίου της αυτοσυγκράτησης στις ικανότητες, δεν παραβιάζει τα όρια - αυτό είναι το όριο της αυτοσυγκράτησης στις ικανότητες.

Ποιο είναι το όριο της μετριοπάθειας στο φαγητό; Εδώ ένας μοναχός με συνετό αναστοχασμό τρώει τροφή ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά, μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής. Με τη σκέψη: «Έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρχει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή». Ανασκοπώντας την παρομοίωση της λίπανσης του άξονα, της κάλυψης της πληγής και του κρέατος του παιδιού, κινείται εντός του ορίου της μετριοπάθειας στο φαγητό, δεν παραβιάζει τα όρια - αυτό είναι το όριο της μετριοπάθειας στο φαγητό.

Ποιο είναι το όριο της επιδίωξης της εγρήγορσης; Εδώ ένας μοναχός κατά τη διάρκεια της ημέρας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, την πρώτη περίοδο της νύχτας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, τη μεσαία περίοδο της νύχτας ξαπλώνει στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος, την τελευταία περίοδο της νύχτας, αφού σηκωθεί, με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις. Ανασκοπώντας τη διαμονή της ευλογημένης νύχτας, κινείται εντός του ορίου της επιδίωξης της εγρήγορσης, δεν παραβιάζει τα όρια - αυτό είναι το όριο της επιδίωξης της εγρήγορσης - ο μοναχός μνήμων που κινείται εντός ορίων.

«Από αλογόμυγες και μύγες, από ερπετά». «Αλογόμυγες» ονομάζονται οι καστανοκίτρινες μύγες. «Μύγες που πέφτουν» ονομάζονται όλες οι μύγες. Για ποιο λόγο «μύγες που πέφτουν» ονομάζονται όλες οι μύγες; Αυτές πετώντας ξανά και

Ξανά τρώνε· για αυτό τον λόγο «μύγες που πέφτουν» ονομάζονται όλες οι μύγες. «Ερπετά» ονομάζονται τα φίδια - από αλογόμυγες και μύγες, από ερπετά.

«Από ανθρώπινες επαφές, από τετράποδα». «Ανθρώπινες επαφές» ονομάζονται οι κλέφτες ή οι άνθρωποι, είτε έχουν διαπράξει έγκλημα είτε όχι. Αυτοί θα μπορούσαν να ρωτήσουν τον μοναχό ερώτηση ή να του προσάψουν κατηγορία, να τον υβρίσουν, να τον κακολογήσουν, να τον εξοργίσουν, να τον εξαγριώσουν, να τον βλάψουν, να τον κακοποιήσουν, να τον ενοχλήσουν, να τον παρενοχλήσουν, να τον χτυπήσουν, να τον επιτεθούν ή να του προκαλέσουν βλάβη. Οποιαδήποτε βλάβη από άνθρωπο - ανθρώπινη επαφή. «Τετράποδα»: λιοντάρια, τίγρεις, λεοπαρδάλεις, αρκούδες, ύαινες, λύκοι, βουβάλια, ελέφαντες. Αυτά θα μπορούσαν να ποδοπατήσουν τον μοναχό, να τον φάνε, να τον βλάψουν, να τον κακοποιήσουν, να τον ενοχλήσουν, να τον παρενοχλήσουν, να τον χτυπήσουν, να τον επιτεθούν ή να του προκαλέσουν βλάβη. Βλάβη από τετράποδο, οποιοσδήποτε φόβος από τετράποδο - από ανθρώπινες επαφές, από τετράποδα.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Τους πέντε φόβους ο σοφός δεν θα φοβόταν, ο μοναχός μνημών που κινείται εντός ορίων·
από αλογόμυγες και μύγες, από ερπετά, από ανθρώπινες επαφές, από τετράποδα».

200. Ούτε από τους αλλόδοξους να φοβάται, ακόμη κι αν δει τα πολλά τρομερά τους·
και άλλους κινδύνους ας υπερβαίνει, αυτός που αναζητά το καλό.

«Ούτε από τους αλλόδοξους να φοβάται, ακόμη κι αν δει τα πολλά τρομερά τους». «Αλλόδοξοι» ονομάζονται, αφήνοντας κατά μέρος τους επτά συνοδοιπόρους στο Δίκαιο, όσοι δεν έχουν πίστη στον Βούδα, στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα. Αυτοί θα μπορούσαν να ρωτήσουν τον μοναχό ερώτηση ή να του προσάψουν κατηγορία, να τον υβρίσουν, να τον κακολογήσουν, να τον εξοργίσουν, να τον εξαγριώσουν, να τον βλάψουν, να τον κακοποιήσουν, να τον ενοχλήσουν, να τον παρενοχλήσουν, να τον χτυπήσουν, να τον επιτεθούν ή να του προκαλέσουν βλάβη. Αφού δει ή αφού ακούσει τα πολλά τρομερά τους, δεν θα ταρασσόταν, δεν θα ταρασσόταν έντονα, δεν θα ταρασσόταν ολοκληρωτικά, δεν θα έτρεμε, δεν θα τρόμαζε, δεν θα πανικοβαλλόταν, δεν θα φοβόταν, δεν θα φοβόταν, δεν θα περιέπιπτε σε τρόμο· θα ήταν άφοβος, ατρόμητος, χωρίς φόβο, που δεν τρέπεται σε φυγή, έχοντας εγκαταλείψει τον φόβο και τον τρόμο, χωρίς ανατριχίλα θα διέμενε - ούτε από τους αλλόδοξους να φοβάται, ακόμη κι αν δει τα πολλά τρομερά τους.

«Και άλλους κινδύνους ας υπερβαίνει, αυτός που αναζητά το καλό». «Και άλλους» επίσης υπάρχουν που πρέπει να υπερνικηθούν, να καταβληθούν, να υπερβούν, να εξαντληθούν, να καταπατηθούν. «Κίνδυνοι»: υπάρχουν δύο κίνδυνοι - οι πρόδηλοι κίνδυνοι και οι συγκαλυμμένοι κίνδυνοι... κ.λπ... έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους - κίνδυνοι. «Αυτός που αναζητά το καλό»: την ορθή πρακτική, τη σύμφωνη πρακτική, τη μη αντίθετη πρακτική, τη μη συγκρουόμενη πρακτική, την κατάλληλη πρακτική... κ.λπ... την ευγενή οκταμελή οδό, και το Νιμπάνα και την πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα, αναζητώντας,

ερευνώντας, επιδιώκοντας, οι κίνδυνοι πρέπει να υπερνικηθούν, να καταβληθούν, να υπερβούν, να εξαντληθούν, να καταπατηθούν - και άλλους κινδύνους ας υπερβαίνει, αυτός που αναζητά το καλό.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Ούτε από τους αλλόδοξους να φοβάται, ακόμη κι αν δει τα πολλά τρομερά τους·

και άλλους κινδύνους ας υπερβαίνει, αυτός που αναζητά το καλό».

201. Πληττόμενος από την επαφή της αρρώστιας και την πείνα, ας υπομένει το κρύο και τη ζέστη·
αυτός πληττόμενος από αυτά με πολλούς τρόπους, χωρίς κατοικία, ας καταβάλλει σταθερή ενεργητική προσπάθεια.

«Πληττόμενος από την επαφή της αρρώστιας και την πείνα»: Επαφή της αρρώστιας ονομάζεται η επαφή με την ασθένεια. Να είναι πληττόμενος από επαφή με ασθένεια, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος· να είναι πληττόμενος από ασθένεια των ματιών, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος· με την ασθένεια των αυτιών... με την ασθένεια της μύτης... με την ασθένεια της γλώσσας... με την ασθένεια του σώματος... κ.λπ... να είναι πληττόμενος από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος. Πείνα ονομάζεται η ασιτία. Να είναι πληττόμενος από την ασιτία, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος - πληττόμενος από την επαφή της αρρώστιας και την πείνα.

«Ας υπομένει το κρύο και τη ζέστη»: «Κρύο»: με δύο αιτίες γίνεται κρύο - είτε γίνεται κρύο λόγω διαταραχής των εσωτερικών στοιχείων, είτε γίνεται κρύο λόγω εξωτερικών κλιματικών συνθηκών. «Ζέστη»: με δύο αιτίες γίνεται ζέστη - είτε γίνεται ζέστη λόγω διαταραχής των εσωτερικών στοιχείων, είτε γίνεται ζέστη λόγω εξωτερικών κλιματικών συνθηκών - το κρύο και τη ζέστη. «Ας υπομένει»: ας είναι υπομονετικός στο κρύο και τη ζέστη, στην πείνα και τη δίψα, στην επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, στους κακόβουλους και προσβλητικούς τρόπους ομιλίας· ας είναι από τη φύση του ανεκτικός στα εγερμένα σωματικά αισθήματα που είναι οδυνηρά, έντονα, σκληρά, δριμέα, δυσάρεστα, αηδή και απειλητικά για τη ζωή - ας υπομένει το κρύο και τη ζέστη.

«Αυτός πληττόμενος από αυτά με πολλούς τρόπους, χωρίς κατοικία»: «Αυτός από αυτά»: να είναι πληττόμενος από την επαφή της αρρώστιας και την πείνα και το κρύο και τη ζέστη, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος - αυτός πληττόμενος από αυτά. «Με πολλούς τρόπους»: να είναι πληττόμενος με πολλαπλούς τρόπους, κατακλυσμένος, συγκεντρωμένος, προικισμένος - αυτός πληττόμενος από αυτά με πολλούς τρόπους. «Χωρίς κατοικία»: δεν δίνει χώρο στη συνείδηση που συνοδεύεται από νοητική διαμόρφωση - χωρίς κατοικία. Ή δεν δίνει χώρο στην κακή σωματική συμπεριφορά, στην κακή λεκτική συμπεριφορά, στην κακή νοητική συμπεριφορά - χωρίς κατοικία - αυτός πληττόμενος από αυτά με πολλούς τρόπους, χωρίς κατοικία.

«Ας κάνει σταθερή την ενεργητική προσπάθεια». «Ενεργητική προσπάθεια» ονομάζεται όποια νοητική διέγερση της ενεργητικότητας, προσπάθεια, επίμονη προσπάθεια, ορμή, προσπάθεια, ζήλος, ενθουσιασμός, ανυποχώρητη στάση, δύναμη,

σταθερότητα, ακλόνητη προσπάθεια, μη εγκατάλειψη της θέλησης, μη εγκατάλειψη του καθήκοντος, ανάληψη του καθήκοντος, ενεργητικότητα, ικανότητα της ενεργητικότητας, δύναμη της ενεργητικότητας, ορθή προσπάθεια. «Ας κάνει σταθερή την ενεργητική προσπάθεια». Ας κάνει σταθερή την ενεργητική προσπάθεια, ας την κάνει στέρεη, ας είναι σταθερός στην ανάληψη, ας είναι εδραιωμένος στην ανάληψη - ας κάνει σταθερή την ενεργητική προσπάθεια.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Πληττόμενος από την επαφή της αρρώστιας και την πείνα, ας υπομένει το κρύο και τη ζέστη·
αυτός πληττόμενος από αυτά με πολλούς τρόπους, χωρίς κατοικία, ας κάνει σταθερή την ενεργητική προσπάθεια».

202. Δεν θα έκανε κλοπή, δεν θα έλεγε ψέματα, θα άγγιζε με φιλικότητα τα τρομαγμένα και τα σταθερά·
Όποτε συνειδητοποιούσε θολότητα του νου, θα την απομάκρυνε ως μερίδα του Κάνχα».

«Δεν θα έκανε κλοπή, δεν θα έλεγε ψέματα»: «Δεν θα έκανε κλοπή»: εδώ ένας μοναχός, έχοντας εγκαταλείψει τη λήψη του μη δοσμένου, θα απείχε από τη λήψη του μη δοσμένου, θα έπαιρνε μόνο ό,τι του δίνεται, θα περίμενε μόνο ό,τι του δίνεται, και θα διέμενε με ειλικρίνεια χωρίς σκέψεις κλοπής - δεν θα έκανε κλοπή. «Δεν θα έλεγε ψέματα»: εδώ ένας μοναχός, έχοντας εγκαταλείψει την ψευδολογία, θα απείχε από την ψευδολογία, θα έλεγε την αλήθεια, θα ήταν αφοσιωμένος στην αλήθεια, θα ήταν αξιόπιστος, έμπιστος, δεν θα εξαπατούσε τον κόσμο - δεν θα έκανε κλοπή, δεν θα έλεγε ψέματα.

«Θα άγγιζε με φιλικότητα τα τρομαγμένα και τα σταθερά»: «Φιλικότητα» είναι η φιλικότητα προς τα όντα, η φιλική διάθεση, η κατάσταση του φιλικού νου, η συμπάθεια, η συμπαθητική διάθεση, η κατάσταση του συμπαθητικού νου, η αναζήτηση του ωφέλιμου, η συμπόνια, ο μη θυμός, η μη κακία, το μη-μίσος, η καλή ρίζα. «Τρομαγμένα» είναι αυτά στα οποία η διψασμένη επιθυμία δεν έχει εγκαταλειφθεί, και στα οποία ο φόβος και ο τρόμος δεν έχουν εγκαταλειφθεί. Για ποιο λόγο ονομάζονται τρομαγμένα; Αυτά τρέμουν, τρομάζουν, πανικοβάλλονται, φοβούνται, περιπίπτουν σε τρόμο· για αυτό το λόγο ονομάζονται τρομαγμένα. «Σταθερά» είναι αυτά στα οποία η διψασμένη επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, και στα οποία ο φόβος και ο τρόμος έχουν εγκαταλειφθεί. Για ποιο λόγο ονομάζονται σταθερά; Αυτά δεν τρέμουν, δεν τρομάζουν, δεν πανικοβάλλονται, δεν φοβούνται, δεν περιπίπτουν σε τρόμο· για αυτό το λόγο ονομάζονται σταθερά. «Θα άγγιζε με φιλικότητα τα τρομαγμένα και τα σταθερά»: Τα τρομαγμένα και τα σταθερά θα άγγιζε, θα διαπερνούσε με φιλικότητα· με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, θα διέμενε - θα άγγιζε με φιλικότητα τα τρομαγμένα και τα σταθερά.

«Όποτε συνειδητοποιούσε θολότητα του νου»: «Όποτε» σημαίνει όποτε. «Του νου» είναι η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση, η καρδιά, το λαμπερό, ο νους, η αισθητήρια βάση του νου, η νοητική ικανότητα, η συνείδηση, το συνάθροισμα της συνείδησης, το αντίστοιχο στοιχείο της νοητικής συνείδησης. Από την κακή σωματική συμπεριφορά η συνείδηση γίνεται θολή, αναταραγμένη, κινούμενη,

χτυπημένη, ταλαντευόμενη, ξεστρατισμένη, μη κατευνασμένη. Από την κακή λεκτική συμπεριφορά... κ.λπ... από την κακή νοητική συμπεριφορά... από το πάθος... από το μίσος... από την αυταπάτη... από την οργή... από την εχθρότητα... από την περιφρόνηση... από τη θρασύτητα... της ζήλιας... από την τσιγκουνιά... της απάτης... από τη δολιότητα... από την ισχυρογνωμοσύνη... από την αντιζηλία... από την αλαζονεία... από την υπεροψία... από τη ματαιότητα... από την αμέλεια... από όλες τις νοητικές μολύνσεις... από όλες τις κακές συμπεριφορές... από όλες τις αναστατώσεις... από όλους τους πυρετούς... από όλες τις φλόγες... από όλες τις φαύλες νοητικές διαμορφώσεις η συνείδηση γίνεται θολή, αναταραγμένη, κινούμενη, χτυπημένη, ταλαντευόμενη, ξεστρατισμένη, μη κατευνασμένη. «Όποτε συνειδητοποιούσε θολότητα του νου»: Τη θολή κατάσταση της συνείδησης θα γνώριζε, θα κατανοούσε, θα συνειδητοποιούσε, θα αντιλαμβανόταν, θα διεισέδυε - όποτε συνειδητοποιούσε θολότητα του νου.

«Θα απομάκρυνε ως μερίδα του Κάνχα». «Κάνχα»: αυτός που είναι ο Μάρα, ο Κάνχα, ο επικρατών, ο τερματιστής, ο Ναμούτσι, ο φίλος των απρόσεκτων. «Μερίδα του Κάνχα» είναι η μερίδα του Μάρα, η παγίδα του Μάρα, το αγκίστρι του Μάρα, το δόλωμα του Μάρα, το πεδίο του Μάρα, η κατοικία του Μάρα, η περιοχή του Μάρα, ο δεσμός του Μάρα· θα εγκατέλειπε, θα απομάκρυνε, θα τερμάτιζε, θα οδηγούσε στην εξαφάνιση. Έτσι επίσης «θα απομάκρυνε ως μερίδα του Κάνχα». Η μερίδα του Κάνχα είναι η μερίδα του Μάρα, η φαύλη μερίδα, με επώδυνη έγερση, με επώδυνο επακόλουθο, που οδηγεί στην κόλαση, που οδηγεί στο ζωικό βασίλειο, που οδηγεί στη σφαίρα των φαντασμάτων· θα εγκατέλειπε, θα απομάκρυνε, θα τερμάτιζε, θα οδηγούσε στην εξαφάνιση. Έτσι επίσης «θα απομάκρυνε ως μερίδα του Κάνχα».

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Δεν θα έκανε κλοπή, δεν θα έλεγε ψέματα, θα άγγιζε με φιλικότητα τα τρομαγμένα και τα σταθερά·
Όποτε συνειδητοποιούσε θολότητα του νου, θα την απομάκρυνε ως μερίδα του Κάνχα».

203. Να μην υποκύπτει στην εξουσία της οργής και της υπεροψίας, αφού ξεριζώσει τη ρίζα τους να παραμένει·
και το αγαπητό ή το δυσάρεστο, σίγουρα αυτός ο αξιότιμος ας υπερβαίνει.

«Να μην υποκύπτει στην εξουσία της οργής και της υπεροψίας»: «Οργή»: όποια μνησικακία της συνείδησης, αντίδραση... κ.λπ... αγριότητα, κακή έκφραση, δυσaréσκεια της συνείδησης. «Υπεροψία»: εδώ κάποιος περιφρονεί τον άλλον λόγω γέννησης ή σογιού... κ.λπ... ή κάποιου άλλου θέματος. «Να μην υποκύπτει στην εξουσία της οργής και της υπεροψίας»: Δεν θα υπέκυπτε στην εξουσία της οργής και της υπεροψίας, την οργή και την υπεροψία θα εγκατέλειπε, θα απομάκρυνε, θα τερμάτιζε, θα οδηγούσε στην εξαφάνιση - να μην υποκύπτει στην εξουσία της οργής και της υπεροψίας.

«Αφού ξεριζώσει τη ρίζα τους να παραμένει»: Ποια είναι η ρίζα της οργής; Η άγνοια είναι ρίζα, η μη-σοφή προσοχή είναι ρίζα, η αλαζονεία του «εγώ είμαι» είναι ρίζα, η αδιαντροπιά είναι ρίζα, ο μη ηθικός φόβος είναι ρίζα, η ανησυχία είναι ρίζα - αυτή είναι η ρίζα της οργής. Ποια είναι η ρίζα της υπεροψίας; Η άγνοια είναι ρίζα, η μη-σοφή προσοχή είναι ρίζα, η αλαζονεία του «εγώ είμαι» είναι ρίζα, η αδιαντροπιά

είναι ρίζα, ο μη ηθικός φόβος είναι ρίζα, η ανησυχία είναι ρίζα - αυτή είναι η ρίζα της υπεροψίας. «Αφού ξεριζώσει τη ρίζα τους να παραμένει»: Αφού ξεριζώσει τη ρίζα της οργής και της υπεροψίας, αφού την ανασύρει, αφού την εξαγάγει, αφού την ξεριζώσει, αφού την εκριζώσει, αφού την εγκαταλείψει, αφού την απομακρύνει, αφού την τερματίσει, αφού την οδηγήσει στην εξαφάνιση, θα παρέμενε, θα στεκόταν σταθερά - αφού ξεριζώσει τη ρίζα τους να παραμένει.

«Και το αγαπητό ή το δυσάρεστο, σίγουρα αυτός ο αξιότιμος ας υπερβαίνει»:
«Τότε»: σύνδεση λέξεων, συνένωση λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή λέξεων, αυτό είναι - «τότε». «Αγαπητά»: υπάρχουν δύο αγαπητά - είτε όντα είτε δραστηριότητες. Ποια όντα είναι αγαπητά; Εδώ, σε κάποιον υπάρχουν εκείνοι που επιθυμούν το καλό του, που επιθυμούν την ευημερία του, που επιθυμούν την άνεσή του, που επιθυμούν την ελευθερία του από τις δεσμεύσεις, είτε μητέρα είτε πατέρα είτε αδελφός είτε αδελφή είτε γιοι είτε κόρες είτε φίλοι είτε υπουργοί είτε συγγενείς είτε ομόιοι - αυτά τα όντα είναι αγαπητά. Ποιες δραστηριότητες είναι αγαπητές; Ευχάριστες μορφές, ευχάριστοι ήχοι... οι οσμές... οι γεύσεις... τα απτά αντικείμενα - αυτές οι δραστηριότητες είναι αγαπητές. «Μη αγαπητά»: υπάρχουν δύο μη αγαπητά - είτε όντα είτε δραστηριότητες. Ποια όντα είναι μη αγαπητά; Εδώ, σε κάποιον υπάρχουν εκείνοι που επιθυμούν τη βλάβη του, που επιθυμούν το κακό του, που επιθυμούν τη δυσφορία του, που επιθυμούν την έλλειψη ελευθερίας του από τις δεσμεύσεις, που επιθυμούν να του αφαιρέσουν τη ζωή - αυτά τα όντα είναι μη αγαπητά. Ποιες δραστηριότητες είναι μη αγαπητές; Δυσάρεστες μορφές, δυσάρεστοι ήχοι, οι οσμές... οι γεύσεις... τα απτά αντικείμενα - αυτές οι δραστηριότητες είναι μη αγαπητές. «Σίγουρα» είναι κατηγορηματική δήλωση, δήλωση χωρίς αμφιβολία, δήλωση χωρίς αβεβαιότητα, δήλωση χωρίς διχογνωμία, δήλωση χωρίς δισταγμό, δήλωση οδηγούσα στην απελευθέρωση, δήλωση αδιαμφισβήτητη, δήλωση καθιερωμένη, αυτό είναι - «σίγουρα». «Και το αγαπητό ή το δυσάρεστο, σίγουρα αυτός ο αξιότιμος ας υπερβαίνει»: Το αγαπητό και το μη αγαπητό, το ευχάριστο και το δυσάρεστο, την ευτυχία και τη δυστυχία, την ευαρέσκεια και τη δυσαρέσκεια, το επιθυμητό και το ανεπιθύμητο, υπερνικώντας θα υπερέβαινε, ή υπερβαίνοντας θα υπερνικούσε - και το αγαπητό ή το δυσάρεστο, σίγουρα αυτός ο αξιότιμος ας υπερβαίνει.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Να μην υποκύπτει στην εξουσία της οργής και της υπεροψίας, αφού ξεριζώσει τη ρίζα τους να παραμένει·
και το αγαπητό ή το δυσάρεστο, σίγουρα αυτός ο αξιότιμος ας υπερβαίνει».

204. Θέτοντας τη σοφία μπροστά, με ευγενή χαρά, ας υπερνικήσει εκείνους τους κινδύνους·
ας νικήσει τη δυσαρέσκεια στην απομακρυσμένη κατοικία, ας νικήσει τις τέσσερις αιτίες θρήνου.

«Θέτοντας τη σοφία μπροστά, με ευγενή χαρά»: «Σοφία» είναι η σοφία, η κατανόηση, η διερεύνηση, η εκτεταμένη διερεύνηση, η διερεύνηση των φαινομένων... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η ορθή άποψη. «Θέτοντας τη σοφία μπροστά»: εδώ κάποιος έχοντας βάλει τη σοφία μπροστά περιφέρεται με τη σημαία της σοφίας, με το έμβλημα της σοφίας, με την κυριαρχία της σοφίας, αφοσιωμένος στη διερεύνηση, αφοσιωμένος στην εκτεταμένη διερεύνηση, αφοσιωμένος στην παρατήρηση, αφοσιωμένος στην

εξέταση, διαμένοντας με διαυγές αντικείμενο, με αυτή την ιδιοσυγκρασία, αφοσιωμένος σε αυτό, σεβόμενος αυτό, επιρρεπής σε αυτό, με κλίση προς αυτό, κλίνοντας προς αυτό, αφοσιωμένος σε αυτό, έχοντας αυτό ως κυρίαρχο. Έτσι επίσης θέτοντας τη σοφία μπροστά.

Ή όταν περπατάει κατανοεί «περπατάω», ή όταν στέκεται κατανοεί «στέκομαι», ή όταν κάθεται κατανοεί «κάθομαι», ή όταν είναι ξαπλωμένος κατανοεί «είμαι ξαπλωμένος», ή με όποιον τρόπο το σώμα του είναι τοποθετημένο, έτσι το κατανοεί. Έτσι επίσης θέτοντας τη σοφία μπροστά.

Ή ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν προχωρεί και όταν επιστρέφει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν κοιτάζει μπροστά και όταν κοιτάζει γύρω, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν λυγίζει και όταν τεντώνει, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν φορά τον διπλό χιτώνα, το κύπελλο και τον χιτώνα, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν τρώει, πίνει, μασά και γεύεται, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν αφοδεύει και ουρεί, ενεργεί με πλήρη επίγνωση όταν περπατά, στέκεται, κάθεται, κοιμάται, είναι ξύπνιος, μιλά και σιωπά. Έτσι επίσης θέτοντας τη σοφία μπροστά.

«Με ευγενή χαρά»: μέσω της ανάμνησης των αρετών του Βούδα εγείρεται αγαλλίαση και χαρά - «με ευγενή χαρά». Μέσω της ανάμνησης της διδασκαλίας, της ανάμνησης των αρετών της Κοινότητας, της ανάμνησης της ηθικής διαγωγής, της ανάμνησης της γενναιοδωρίας, της ανάμνησης των θεοτήτων, της μνήμης επί της αναπνοής, της ανάμνησης του θανάτου, μέσω της μνήμης επί του σώματος, μέσω της ανάμνησης της γαλήνης εγείρεται αγαλλίαση και χαρά - «με ευγενή χαρά» - θέτοντας τη σοφία μπροστά, με ευγενή χαρά.

«Ας υπερνικήσει εκείνους τους κινδύνους»: «Κίνδυνοι»: υπάρχουν δύο κίνδυνοι - οι πρόδηλοι κίνδυνοι και οι συγκαλυμμένοι κίνδυνοι... κ.λπ... αυτοί ονομάζονται πρόδηλοι κίνδυνοι... κ.λπ... αυτοί ονομάζονται συγκαλυμμένοι κίνδυνοι... κ.λπ... έτσι επίσης είναι κίνδυνοι επειδή έχουν εκεί τον τόπο διαμονής τους - κίνδυνοι. «Ας υπερνικήσει εκείνους τους κινδύνους»: Εκείνους τους κινδύνους ας καταστείλει, ας υπερβεί, ας κατακλύσει, ας εξαντλήσει, ας καταπατήσει - ας υπερνικήσει εκείνους τους κινδύνους.

«Ας νικήσει τη δυσαρέσκεια στην απομακρυσμένη κατοικία»: «Δυσαρέσκεια» είναι η δυσαρέσκεια, η κατάσταση δυσαρέσκειας, η μη-ευχαρίστηση, η μη-τέρψη, η ανησυχία, ο τρόμος. «Στην απομακρυσμένη κατοικία»: στα απομακρυσμένα καταλύματα ή σε διάφορες ανώτερες καλές νοητικές καταστάσεις τη δυσαρέσκεια ας νικήσει, ας υπερβεί, ας κατακλύσει, ας εξαντλήσει, ας καταπατήσει - ας νικήσει τη δυσαρέσκεια στην απομακρυσμένη κατοικία.

«Ας νικήσει τις τέσσερις αιτίες θρήνου». Τις τέσσερις αιτίες θρήνου ας νικήσει, ας υπερνικήσει, ας καταβάλει, ας υπερβεί, ας εξαντλήσει, ας καταπατήσει - ας νικήσει τις τέσσερις αιτίες θρήνου.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Θέτοντας τη σοφία μπροστά, με ευγενή χαρά, ας υπερνικήσει εκείνους τους κινδύνους·

ας νικήσει τη δυσαρέσκεια στην απομακρυσμένη κατοικία, ας νικήσει τις τέσσερις αιτίες θρήνου».

205. Τι θα φάω, πού θα φάω, δυστυχώς κοιμήθηκα άσχημα, πού θα κοιμηθώ σήμερα· Αυτούς τους θρηνώδεις λογισμούς, ας απομακρύνει ο ασκούμενος που περιπλανιέται χωρίς κατοικία.

«Τι θα φάω, πού θα φάω» σημαίνει: «Τι θα φάω» σημαίνει τι θα καταναλώσω, μαγειρεμένο ρύζι ή αρτοπαρασκεύασμα ή αλεύρι ή ψάρι ή κρέας - «τι θα φάω». «Πού θα φάω» σημαίνει πού θα καταναλώσω, σε οικογένεια της πολεμικής κάστας ή σε βραχμανική οικογένεια ή σε οικογένεια της εμπορικής κάστας ή σε οικογένεια της εργατικής κάστας - «τι θα φάω, πού θα φάω».

«Δυστυχώς κοιμήθηκα άσχημα, πού θα κοιμηθώ σήμερα» σημαίνει αυτή τη νύχτα κοιμήθηκα με δυστυχία σε σανίδα ή σε ψάθα ή σε κομμάτι δέρματος ή σε στρώμα από χόρτα ή σε στρώμα από φύλλα ή σε στρώμα από άχυρα. Την επόμενη νύχτα πού θα κοιμηθώ με ευτυχία, σε κρεβάτι ή σε καρέκλα ή σε στρώμα ή σε μαξιλάρι ή σε μοναστήρι ή σε σπίτι με μισή στέγη ή σε μέγαρο ή σε σπίτι με επίπεδη στέγη ή σε σπηλιά - «δυστυχώς κοιμήθηκα άσχημα, πού θα κοιμηθώ σήμερα».

«Αυτούς τους θρηνώδεις λογισμούς» σημαίνει: «Αυτούς τους λογισμούς» σημαίνει δύο λογισμούς συνδεδεμένους με την προσφερόμενη τροφή, δύο λογισμούς συνδεδεμένους με το κατάλυμα. «Θρηνώδεις» σημαίνει άξιους θρήνου, θρηνώδεις - «αυτούς τους θρηνώδεις λογισμούς».

«Ας απομακρύνει ο ασκούμενος που περιπλανιέται χωρίς κατοικία» σημαίνει: «Ασκούμενος» - για ποιο λόγο ονομάζεται ασκούμενος; «Εξασκείται» - ασκούμενος. Και τι εξασκεί; Εξασκεί την ανώτερη ηθική διαγωγή, εξασκεί την ανώτερη συνείδηση, εξασκεί την ανώτερη σοφία. Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή... κ.λπ... αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του εξασκείται, γνωρίζοντας, βλέποντας, ανασκοπώντας, εδραιώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, αποφασίζοντας με πίστη εξασκείται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα, εγκαθιστώντας τη μνήμη, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση, κατανοώντας με σοφία εξασκείται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό εξασκείται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκείται, ασκεί, συμπεριφέρεται, αφού αναλάβει εξασκείται. Για αυτή την αιτία ονομάζεται - ασκούμενος. Για την απομάκρυνση, για την πλήρη απομάκρυνση, για την εγκατάλειψη, για τον κατευνασμό, για την παραίτηση, για τη γαλήνη, θα εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, θα εξασκείται στην ανώτερη συνείδηση, θα εξασκείται στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του θα εξασκείται, γνωρίζοντας... κ.λπ... συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί θα εξασκείται, θα ασκεί, θα συμπεριφέρεται, αφού αναλάβει θα ενεργεί - ας απομακρύνει ο ασκούμενος.

Αυτός που περιπλανιέται χωρίς κατοικία. Πώς είναι κάποιος που περιπλανιέται με κατοικία; Εδώ κάποιος είναι προικισμένος με το εμπόδιο της οικογένειας, με το εμπόδιο της παρέας... με το εμπόδιο της κατοικίας... με το εμπόδιο των χιτώνων... με το εμπόδιο της προσφερόμενης τροφής... με το εμπόδιο του καταλύματος... είναι προικισμένος με το εμπόδιο των αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς. Έτσι είναι κάποιος που περιπλανιέται με κατοικία. Πώς είναι κάποιος που περιπλανιέται χωρίς κατοικία; Εδώ ένας μοναχός δεν είναι προικισμένος με το εμπόδιο της οικογένειας,

ούτε με το εμπόδιο της παρέας... ούτε με το εμπόδιο της κατοικίας... ούτε με το εμπόδιο των χιτώνων... ούτε με το εμπόδιο της προσφερόμενης τροφής... ούτε με το εμπόδιο του καταλύματος... δεν είναι προικισμένος με το εμπόδιο των αναγκών των φαρμάκων για ασθενείς. Έτσι είναι κάποιος που περιπλανιέται χωρίς κατοικία.

«Στη Μαγκάντα πήγαν, στην Κοσάλα πήγαν, μερικοί δε στη χώρα των Βάτζι· σαν ελάφια που περιπλανώνται χωρίς συντροφιά, χωρίς σταθερή κατοικία διαμένουν οι μοναχοί.

«Καλή η συμπεριφορά, καλή η καλή συμπεριφορά, καλή πάντα η διαμονή χωρίς κατοικία· η ερώτηση για το νόημα, η σωστή πράξη, αυτός είναι ο ασκητισμός του μη κατέχοντος κάτι».

Ας απομακρύνει ο ασκούμενος που περιπλανιέται χωρίς κατοικία. Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Τι θα φάω, πού θα φάω, δυστυχώς κοιμήθηκα άσχημα, πού θα κοιμηθώ σήμερα; Αυτούς τους θρηνώδεις λογισμούς, ας απομακρύνει ο ασκούμενος που περιπλανιέται χωρίς κατοικία».

206. Και αφού λάβει τροφή και ένδυμα στον κατάλληλο χρόνο, ας γνωρίζει το μέτρο εδώ για σκοπό ικανοποίησης· αυτός σε αυτά φυλαγμένος, με συγκρατημένη συμπεριφορά στο χωριό, ακόμη κι αν προκληθεί, σκληρό λόγο ας μην εκφέρει.

«Και αφού λάβει τροφή και ένδυμα στον κατάλληλο χρόνο»: «Τροφή» σημαίνει μαγειρεμένο ρύζι, αρτοπαρασκευασμα, αλεύρι, ψάρι, κρέας. «Ένδυμα» σημαίνει έξι χιτώνες - λινό, βαμβάκι, μετάξι, μάλλινη κουβέρτα, κανναβένιο, κάνναβη. «Και αφού λάβει τροφή και ένδυμα στον κατάλληλο χρόνο»: Αφού λάβει χιτώνα, αφού λάβει προσφερόμενη τροφή, όχι με δολοπλοκία, όχι με κολακεία, όχι με υπαινιγμό, όχι με υποτίμηση, όχι με επιδίωξη κέρδους με κέρδος, όχι με δωρεά ξύλων, όχι με δωρεά μπαμπού, όχι με δωρεά φύλλων, όχι με δωρεά λουλουδιών, όχι με δωρεά καρπών, όχι με δωρεά σκόνης για μπάνιο, όχι με δωρεά σκόνης, όχι με δωρεά πηλού, όχι με δωρεά ξύλινης οδοντόβουρτσας, όχι με δωρεά νερού για πλύσιμο προσώπου, όχι με κολακεία, όχι με συμπεριφορά σαν καρύκευμα φακής, όχι με συμπεριφορά υπηρέτη, όχι με πατημασιά καρέκλας, όχι με γνώση τοποθεσιών, όχι με εγκόσμια γνώση, όχι με γνώση σωματικών σημείων, όχι με αστρολογία, όχι με πορεία αγγελιαφόρου, όχι με πορεία απεσταλμένου, όχι με αγγελιαφορία με τα πόδια, όχι με ιατρική εργασία, όχι με ανταλλαγή τροφής με τροφή, όχι με δωρεά σε ανταπόδοση δωρεάς, με δικαιοσύνη, δίκαια, αφού απέκτησε, αφού έλαβε, αφού έφτασε, αφού βρήκε, αφού έλαβε - «και αφού λάβει τροφή και ένδυμα στον κατάλληλο χρόνο».

«Ας γνωρίζει το μέτρο εδώ για σκοπό ικανοποίησης»: «Ας γνωρίζει το μέτρο»: με δύο τρόπους θα γνώριζε το μέτρο - είτε από την αποδοχή είτε από τη χρήση. Πώς γνωρίζει το μέτρο από την αποδοχή; Ακόμη κι αν δίνεται λίγο, δέχεται για τη συμπάθεια προς τις οικογένειες, για την προστασία των οικογενειών, για τη

συμπόνια προς τις οικογένειες· ακόμη κι αν δίνεται πολύ, δέχεται χιτώνα για τη φροντίδα του σώματος, δέχεται προσφερόμενη τροφή για τη φροντίδα της κοιλιάς. Έτσι γνωρίζει το μέτρο από την αποδοχή. Πώς γνωρίζει το μέτρο από τη χρήση;

Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί τον χιτώνα μόνο για την προστασία από το κρύο, για την προστασία από τη ζέστη, για την προστασία από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, μόνο για τον σκοπό της κάλυψης των μερών που προκαλούν ντροπή.

Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί την προσφερόμενη τροφή ούτε για διασκέδαση, ούτε για ματαιότητα, ούτε για στολισμό, ούτε για ομορφιά, μόνο για τη διάρκεια και τη συντήρηση αυτού του σώματος, για την αποχή από τη βία, για την υποστήριξη της άγιας ζωής. Με τη σκέψη: «Έτσι θα εξαλείψω το παλιό αίσθημα και δεν θα δημιουργήσω νέο αίσθημα, και θα υπάρχει συντήρηση για μένα και αναμαρτησία και άνετη διαμονή».

Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί το κατάλυμα μόνο για την προστασία από το κρύο, για την προστασία από τη ζέστη, για την προστασία από την επαφή με αλογόμυγες, κουνούπια, άνεμο, ήλιο και ερπετά, μόνο για τον σκοπό της απομάκρυνσης των κινδύνων του καιρού και της απόλαυσης της απομόνωσης.

Με συνετό αναστοχασμό χρησιμοποιεί τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς μόνο για την εξάλειψη των εγερμένων αισθημάτων που προκαλούνται από ασθένεια, με σκοπό την ύψιστη απουσία ταλαιπωρίας.

Έτσι γνωρίζει το μέτρο από τη χρήση. «Ας γνωρίζει το μέτρο»: Με αυτούς τους δύο τρόπους θα γνώριζε το μέτρο, θα κατανοούσε, θα αντιλαμβανόταν, θα διεισέδυε - «ας γνωρίζει το μέτρο».

«Εδώ για σκοπό ικανοποίησης»: Εδώ ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιονδήποτε χιτώνα, επαινεί την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του χιτώνα· και μη λαμβάνοντας χιτώνα δεν ταραίζεται, και λαμβάνοντας χιτώνα τον χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιονδήποτε χιτώνα δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων - αυτός ονομάζεται μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή.

Επιπλέον, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, επαινεί την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής, και μη λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή δεν ταραίζεται, και λαμβάνοντας προσφερόμενη τροφή την καταναλώνει χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιαδήποτε προσφερόμενη τροφή δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων - αυτός ονομάζεται μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή.

Επιπλέον, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιοδήποτε κατάλυμα, επαινεί την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας του καταλύματος, και μη λαμβάνοντας κατάλυμα δεν ταραίζεται, και

λαμβάνοντας κατάλυμα το χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιοδήποτε κατάλυμα δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων - αυτός ονομάζεται μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή.

Επιπλέον, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, επαινεί την ικανοποίηση με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, και δεν διαπράττει ακατάλληλη αναζήτηση εξαιτίας των αναγκαίων φαρμάκων για ασθενείς, και μη λαμβάνοντας αναγκαία φάρμακα για ασθενείς δεν τaráζεται, και λαμβάνοντας αναγκαία φάρμακα για ασθενείς τα χρησιμοποιεί χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με σοφία για τη διαφυγή· και με αυτή την ικανοποίηση με οποιαδήποτε αναγκαία φάρμακα για ασθενείς δεν εξυψώνει τον εαυτό του ούτε χλευάζει τους άλλους. Όποιος είναι επιδέξιος σε αυτό, μη τεμπέλης, με πλήρη επίγνωση και μνήμων - αυτός ονομάζεται μοναχός που στέκεται στην αρχαία πρωταρχική ευγενή καταγωγή - ας γνωρίζει το μέτρο εδώ για σκοπό ικανοποίησης.

Αυτός σε αυτά φυλαγμένος, με συγκρατημένη συμπεριφορά στο χωριό. «Αυτός σε αυτά φυλαγμένος»: στον χιτώνα, στην προσφερόμενη τροφή, στο κατάλυμα, στα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς φυλαγμένος, προστατευμένος, φρουρημένος, συγκρατημένος. Έτσι επίσης αυτός σε αυτά φυλαγμένος. Ή στις αισθητήριες βάσεις φυλαγμένος, προστατευμένος, φρουρημένος, συγκρατημένος. Έτσι επίσης αυτός σε αυτά φυλαγμένος.

«Με συγκρατημένη συμπεριφορά στο χωριό»: στο χωριό συγκρατημένος, περιορισμένος, προετοιμασμένος, φυλαγμένος, προστατευμένος, φρουρημένος, συγκρατημένος - αυτός σε αυτά φυλαγμένος, με συγκρατημένη συμπεριφορά στο χωριό.

«Ακόμη κι αν προκληθεί, σκληρό λόγο ας μην εκφέρει». Διεθαρμένος, χλευασμένος, περιφρονημένος, πληγωμένος, κατακριμένος, επικριμένος, με σκληρότητα, με τραχύτητα να μην απαντήσει, να μην ανταποδώσει· αυτόν που υβρίζει να μην ανθυβρίσει, αυτόν που προσβάλλει να μην ανταποδώσει την προσβολή, τη φιλονικία να μην ανταποδώσει· να μην κάνει διαμάχη, να μην κάνει φιλονικία, να μην κάνει διαφωνία, να μην κάνει αντιδικία, να μην κάνει έριδα· τη διαμάχη, τη φιλονικία, τη διαφωνία, την αντιδικία, την έριδα να εγκαταλείψει, να απομακρύνει, να τερματίσει, να οδηγήσει στην εξαφάνιση· από τη διαμάχη-φιλονικία-διαφωνία-αντιδικία-έριδα να είναι απομακρυσμένος, να απέχει, να έχει αποσυρθεί, να έχει βγει, να έχει απαλλαγεί, να είναι ελεύθερος, να είναι αποδεσμευμένος, να διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς - ακόμη κι αν προκληθεί, σκληρό λόγο ας μην εκφέρει.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Και αφού λάβει τροφή και ένδυμα στον κατάλληλο χρόνο, ας γνωρίζει το μέτρο εδώ για σκοπό ικανοποίησης· αυτός σε αυτά φυλαγμένος, με συγκρατημένη συμπεριφορά στο χωριό, ακόμη κι αν προκληθεί, σκληρό λόγο ας μην εκφέρει».

207. Με χαμηλωμένο βλέμμα και χωρίς ανήσυχά πόδια, αφοσιωμένος στη

διαλογιστική έκσταση, αυτός που είναι πολύ άγρυπνος·
Αναπτύσσοντας αταραξία, αυτοσυγκεντρωμένος, ας κόψει τους στοχασμούς,
την τάση τους και την τύψη.

«Με χαμηλωμένο βλέμμα και χωρίς ανήσυχα πόδια». Πώς είναι κάποιος με περιπλανώμενο βλέμμα; Εδώ κάποιος μοναχός είναι άστατος με τα μάτια, είναι προικισμένος με αστάθεια των ματιών, «το αθέατο πρέπει να ιδωθεί, το ιδωμένο πρέπει να ξεπεραστεί», αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις από πάρκο σε πάρκο, από κήπο σε κήπο, από χωριό σε χωριό, από κωμόπολη σε κωμόπολη, από πόλη σε πόλη, από βασίλειο σε βασίλειο, από χώρα σε χώρα, για να βλέπει μορφές. Έτσι επίσης είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Ή ένας μοναχός που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή, ακολουθώντας τον δρόμο, πηγαίνει ασυγκράτητος κοιτάζοντας ελέφαντες, κοιτάζοντας άλογα, κοιτάζοντας άρματα, κοιτάζοντας πεζικό, κοιτάζοντας γυναίκες, κοιτάζοντας άνδρες, κοιτάζοντας αγόρια, κοιτάζοντας κορίτσια, κοιτάζοντας το κέντρο της αγοράς, κοιτάζοντας τις εισόδους των σπιτιών, κοιτάζοντας προς τα πάνω, κοιτάζοντας προς τα κάτω, πηγαίνει κοιτάζοντας γύρω προς όλες τις κατευθύνσεις. Έτσι επίσης είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Ή ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, δεν ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της, δεν προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα, δεν επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έτσι επίσης είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη, διαβιώνουν αφοσιωμένοι σε τέτοιου είδους θεάματα, όπως: χορό, τραγούδι, μουσική, θέατρο, αφήγηση ιστοριών, μουσική με παλαμάκια, κύμβαλα, τύμπανα, μαγικές σκηνές, ακροβατικά των Τσαντάλα, παιχνίδια με μπαμπού, πλύσιμο νεκρών, μάχες ελεφάντων, μάχες αλόγων, μάχες βουβαλιών, μάχες ταύρων, μάχες τράγων, μάχες κριαριών, μάχες κοκόρων, μάχες ορτυκιών, μάχες με ραβδιά, πυγμαχία, πάλη, γυμνάσια, παρατεταγμένα στρατεύματα, παράταξη στρατού και επιθεώρηση στρατιωτικών μονάδων. Έτσι επίσης είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Πώς δεν είναι κάποιος με περιπλανώμενο βλέμμα; Εδώ κάποιος μοναχός δεν είναι άστατος με τα μάτια, δεν είναι προικισμένος με αστάθεια των ματιών, «το αθέατο πρέπει να ιδωθεί, το ιδωμένο πρέπει να ξεπεραστεί», δεν είναι αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις από πάρκο σε πάρκο, από κήπο σε κήπο, από χωριό σε χωριό, από κωμόπολη σε κωμόπολη, από πόλη σε πόλη, από βασίλειο σε βασίλειο, από χώρα σε χώρα, για να βλέπει μορφές. Έτσι επίσης δεν είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Ή ένας μοναχός που έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή, ακολουθώντας τον δρόμο, πηγαίνει συγκρατημένος χωρίς να κοιτάζει ελέφαντες... κ.λπ... πηγαίνει χωρίς να κοιτάζει γύρω προς όλες τις κατευθύνσεις. Έτσι επίσης δεν είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Ή ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της... κ.λπ... επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έτσι επίσης δεν είναι με περιπλανώμενο βλέμμα.

Ενώ κάποιοι αξιοσέβαστοι ασκητές και βραχμάνοι, αφού τρώνε τροφή που δίνεται με πίστη... κ.λπ... επιθεώρηση στρατιωτικών μονάδων. Απέχει από τέτοιου είδους επιδίωξη θεαμάτων. Έτσι επίσης δεν είναι με περιπλανώμενο βλέμμα - με χαμηλωμένο βλέμμα.

«Και χωρίς ανήσυχα πόδια». Πώς είναι κάποιος ανήσυχος στα πόδια; Εδώ κάποιος μοναχός είναι ανήσυχος στα πόδια, είναι προικισμένος με ανησυχία των ποδιών, από πάρκο σε πάρκο... κ.λπ... αφοσιωμένος σε μακρές περιπλανήσεις και ασταθείς περιπλανήσεις για να βλέπει μορφές. Έτσι επίσης είναι ανήσυχος στα πόδια.

Ή ένας μοναχός ακόμα και μέσα στο μοναστήρι της Κοινότητας είναι ανήσυχος στα πόδια, προικισμένος με ανησυχία των ποδιών, χωρίς λόγο, χωρίς αιτία, ανήσυχος, με μη γαλήνιο νου, πηγαίνει από κελί διαμονής σε κελί διαμονής. Από μοναστήρι... κ.λπ... έτσι συζητά για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα. Έτσι επίσης είναι ανήσυχος στα πόδια.

«Και χωρίς ανήσυχα πόδια». Την ανησυχία των ποδιών ας εγκαταλείψει, ας απομακρύνει, ας τερματίσει, ας οδηγήσει στην εξαφάνιση· από την ανησυχία των ποδιών ας είναι απομακρυσμένος, ας απέχει, ας έχει αποσυρθεί, ας έχει βγει, ας έχει απαλλαγεί, ας είναι ελεύθερος, αποδεσμευμένος, ας διαμένει με έναν νου χωρίς φραγμούς· ας βρίσκει ευχαρίστηση στην απομόνωση, ας χαίρεται στην απομόνωση, αφοσιωμένος εσωτερικά στην ηρεμία του νου, χωρίς να έχει εγκαταλείψει τη διαλογιστική έκσταση, προικισμένος με διόραση, αυτός που αναπτύσσει τις άδειες οικίες, διαλογιστής, που χαίρεται στη διαλογιστική έκσταση, αφοσιωμένος στην ενότητα, που σέβεται το δικό του καλό - με χαμηλωμένο βλέμμα και χωρίς ανήσυχα πόδια.

«Αφοσιωμένος στη διαλογιστική έκσταση, αυτός που είναι πολύ άγρυπνος»:

«Αφοσιωμένος στη διαλογιστική έκσταση»: με δύο τρόπους είναι αφοσιωμένος στη διαλογιστική έκσταση - για την έγερση της μη εγερμένης πρώτης διαλογιστικής έκστασης είναι δεμένος, αφοσιωμένος, ιδιαίτερα συνδεδεμένος, ολοκληρωτικά συνδεδεμένος· ή για τη μη εγερμένη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... για την έγερση της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης είναι δεμένος, αφοσιωμένος, ιδιαίτερα συνδεδεμένος, ολοκληρωτικά συνδεδεμένος. Έτσι επίσης είναι αφοσιωμένος στη διαλογιστική έκσταση. Ή ασκεί την εγερμένη πρώτη διαλογιστική έκσταση, την αναπτύσσει, την καλλιεργεί· ή την εγερμένη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση ασκεί, αναπτύσσει, καλλιεργεί. Έτσι επίσης είναι αφοσιωμένος στη διαλογιστική έκσταση.

«Αυτός που είναι πολύ άγρυπνος»: εδώ ένας μοναχός κατά τη διάρκεια της ημέρας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, την πρώτη περίοδο της νύχτας με περπάτημα και κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις, τη μεσαία περίοδο της νύχτας ξαπλώνει στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος, την τελευταία περίοδο της νύχτας, αφού σηκωθεί, με περπάτημα και

κάθισμα καθαρίζει τη συνείδηση από τις εμποδιστικές νοητικές καταστάσεις - αφοσιωμένους στη διαλογιστική έκσταση, αυτός που είναι πολύ άγρυπνος.

«Αναπτύσσοντας αταραξία, αυτοσυγκεντρωμένος»: «Αταραξία» είναι η αταραξία στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η ουδετερότητα, η υψηλή ουδετερότητα, η ισορροπία της συνείδησης, η γαλήνη της συνείδησης, η μεσότητα της συνείδησης. «Αυτοσυγκεντρωμένος» είναι η ευστάθεια της συνείδησης, η παραμονή, η εδραίωση, η μη διατάραξη, ο μη περισπασμός, η κατάσταση του μη διαταραγμένου νου, η νοητική ηρεμία, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η ορθή αυτοσυγκέντρωση. «Αναπτύσσοντας αταραξία, αυτοσυγκεντρωμένος»: Στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, αναπτύσσοντας αταραξία, με πλήρως εστιασμένο νου, με μη διασπασμένο νου, με μη διαταραγμένο νου - αναπτύσσοντας αταραξία, αυτοσυγκεντρωμένος.

«Ας κόψει τους στοχασμούς, την τάση τους και την τύψη»: «Στοχασμοί» είναι εννέα λογισμοί - ο ηδονικός λογισμός, ο λογισμός του θυμού, ο λογισμός της βίας, ο λογισμός για τους συγγενείς, ο λογισμός για την πατρίδα, ο λογισμός για την αθανασία, ο λογισμός συνδεδεμένος με τη συμπάθεια για τους άλλους, ο λογισμός συνδεδεμένος με υλικό κέρδος, τιμή και φήμη, ο λογισμός συνδεδεμένος με την αποφυγή της περιφρόνησης - αυτοί ονομάζονται εννέα λογισμοί. Των ηδονικών λογισμών η ηδονική αντίληψη είναι τόπος διαμονής, των λογισμών του θυμού η αντίληψη του θυμού είναι τόπος διαμονής, των λογισμών της βίας η αντίληψη της βίας είναι τόπος διαμονής. Ή των στοχασμών, των λογισμών, των σκέψεων η άγνοια είναι τόπος διαμονής, η μη-σοφή προσοχή είναι τόπος διαμονής, η αλαζονεία του «εγώ είμαι» είναι τόπος διαμονής, ο μη ηθικός φόβος είναι τόπος διαμονής, η ανησυχία είναι τόπος διαμονής.

«Τύψη»: η τύψη των χεριών είναι τύψη, η τύψη των ποδιών είναι τύψη, η τύψη των χεριών και των ποδιών είναι τύψη· η αντίληψη του ανεπίτρεπτου ως επιτρεπτού, η αντίληψη του επιτρεπτού ως ανεπίτρεπτου· η αντίληψη του μη σφάλματος ως σφάλματος, η αντίληψη του σφάλματος ως μη σφάλματος. Όποια τέτοιου είδους τύψη, τυφική συμπεριφορά, κατάσταση τύψης, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση - αυτή ονομάζεται τύψη.

Επιπλέον, με δύο λόγους εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση - εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει. Πώς εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση; «Έχω κάνει κακή σωματική συμπεριφορά, δεν έχω κάνει καλή σωματική συμπεριφορά» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. «Έχω κάνει κακή λεκτική συμπεριφορά... έχω κάνει κακή νοητική συμπεριφορά... έχω κάνει φόνο έμβιων όντων, δεν έχω κάνει αποχή από τον φόνο έμβιων όντων» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. «Έχω κάνει λήψη του μη δοσμένου... έχω κάνει λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά... έχω κάνει ψευδολογία... έχω κάνει διχαστική ομιλία... έχω κάνει σκληρή ομιλία... έχω κάνει φλυαρία... έχω κάνει πλεονεξία... έχω κάνει θυμό... έχω κάνει λανθασμένη άποψη, δεν έχω κάνει ορθή άποψη» - εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση. Έτσι εξαιτίας αυτού που έχει γίνει και αυτού που δεν έχει γίνει εγείρεται τύψη, μεταμέλεια του νου, νοητική σύγχυση.

Ἡ «δεν εἶμαι αὐτός που εκπληρώνει τὴν ἠθική» - ἐγείρεται τύψη, μεταμέλεια τοῦ νοῦ, νοητικὴ σύγχυση· «δεν ἔχω φυλαγμένες τὶς θύρες στὶς ικανότητες»... «δεν γνωρίζω τὸ μέτρο στὴν τροφή»... «δεν εἶμαι ἀφοσιωμένος στὴν ἐγρήγορση»... «δεν εἶμαι προικισμένος με μνήμη καὶ ἐνσυνειδητότητα»... «δεν ἔχουν ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα οἱ τέσσερις ἐφαρμογές τῆς μνήμης»... «δεν ἔχουν ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα οἱ τέσσερις ὀρθές ἐπίμονες προσπάθειες»... «δεν ἔχουν ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα οἱ τέσσερις βάσεις πνευματικῆς δυνάμεως»... «δεν ἔχουν ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα οἱ πέντε πνευματικὲς ικανότητες»... «δεν ἔχουν ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα οἱ πέντε δυνάμεις»... «δεν ἔχουν ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα οἱ ἐπτά παράγοντες τῆς φώτισης»... «δεν ἔχει ἀναπτυχθεῖ σὲ μένα ἡ εὐγενὴς οκταμελὴς ὁδός»... «ὁ υπαρξιακὸς πόνος δὲν ἔχει κατανοηθεῖ πλήρως ἀπὸ μένα»... «Ἡ προέλευση τοῦ υπαρξιακοῦ πόνου δὲν ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ ἀπὸ μένα»... «ἡ ὁδὸς δὲν ἔχει ἀναπτυχθεῖ ἀπὸ μένα»... «ἡ παύση δὲν ἔχει πραγματωθεῖ ἀπὸ μένα» ἐγείρεται τύψη, μεταμέλεια τοῦ νοῦ, νοητικὴ σύγχυση. «Ἀς κόψει τοὺς στοχασμούς, τὴν τάση τοὺς καὶ τὴν τύψη»: Τοὺς στοχασμούς καὶ τὴν τάση τῶν στοχασμῶν καὶ τὴν τύψη θὰ ἔκοβε, θὰ ἀπέκοπτε, θὰ ξερίζωνε, θὰ ἐκρίζωνε, θὰ ἐγκατέλειπε, θὰ ἀπομάκρυνε, θὰ τερμάτιζε, θὰ ὁδηγοῦσε στὴν ἐξαφάνιση - ἀς κόψει τοὺς στοχασμούς, τὴν τάση τοὺς καὶ τὴν τύψη.

Γι' αὐτὸ εἶπε ὁ Εὐλογημένος -

Με χαμηλωμένο βλέμμα καὶ χωρὶς ἀνήσυχὰ πόδια, ἀφοσιωμένος στὴ διαλογιστικὴ ἐκσταση, αὐτὸς που εἶναι πολὺ ἀγρυπνός·
Ἀναπτύσσοντας ἀταραξία, αὐτοσυγκεντρωμένος, ἀς κόψει τοὺς στοχασμούς, τὴν τάση τοὺς καὶ τὴν τύψη».

208. Κατηγορούμενος με λόγια ἀς χαίρεται μνήμων, στοὺς συντρόφους στὴν ἁγία ζωὴ ἀς διασπᾷ τὴ στεριότητα·
Ἀς ἐκφέρει λόγο καλὸ, ὄχι υπερβολικὸ, γιὰ κουτσομπολιὸ δὲν πρέπει νὰ σκέφτεται.

«Κατηγορούμενος με λόγια ἀς χαίρεται μνήμων»: «Κατηγορούμενος»: μέντορες ἢ δάσκαλοι ἢ αὐτοὶ με τὸν ἴδιο μέντορα ἢ αὐτοὶ με τὸν ἴδιο δάσκαλο ἢ φίλοι ἢ γνωστοὶ ἢ συντρόφοι ἢ σύντροφοι κατηγοροῦν - «αὐτό, φίλε, εἶναι ἀνάρμοστο γιὰ σένα, αὐτό δὲν σου ταιριάζει, αὐτό εἶναι ἀκατάλληλο γιὰ σένα, αὐτό δὲν εἶναι σύμφωνο με τὴν ἠθική». Ἀφοῦ ἐδραιώσει τὴ μνήμη, ἐκείνη τὴν κατηγορία θὰ χαιρόταν, θὰ ἀπολάμβανε, θὰ εὐφραίνονταν, θὰ ἐξέφραζε εὐχαριστίες, θὰ ἐπιθυμοῦσε, θὰ συναινοῦσε, θὰ ποθοῦσε, θὰ λαχταροῦσε, θὰ ἐπιδίωκε. Ὅπως μιὰ γυναίκα ἢ ἕνας ἄνδρας, νέος, νεαρός, που τοῦ ἀρέσει νὰ στολίζεται, με λουσμὲνο κεφάλι, αφοῦ πάρει ἕνα στεφάνι ἀπὸ μπλε λωτοῦς ἢ ἕνα στεφάνι ἀπὸ γιανσεμιά ἢ ἕνα στεφάνι ἀπὸ ἀντιμουττάκα, αφοῦ το δεχτεῖ καὶ με τὰ δύο χέρια, αφοῦ το τοποθετήσῃ στο ὕψιστο μέλος, στο κεφάλι, θὰ χαιρόταν, θὰ ἀπολάμβανε, θὰ εὐφραίνονταν, θὰ ἐξέφραζε εὐχαριστίες, θὰ ἐπιθυμοῦσε, θὰ συναινοῦσε, θὰ ποθοῦσε, θὰ λαχταροῦσε, θὰ ἐπιδίωκε· ἀκριβῶς ἔτσι, αφοῦ ἐδραιώσει τὴ μνήμη, ἐκείνη τὴν κατηγορία θὰ χαιρόταν, θὰ ἀπολάμβανε, θὰ εὐφραίνονταν, θὰ ἐξέφραζε εὐχαριστίες, θὰ ἐπιθυμοῦσε, θὰ συναινοῦσε, θὰ ποθοῦσε, θὰ λαχταροῦσε, θὰ ἐπιδίωκε.

Σαν αὐτὸν που ἀποκαλύπτει θησαυρούς, ὁποῖον βλέπει νὰ ἐπισημαίνει τὰ σφάλματα·
αὐτὸν που ἐπιπλήττει, τὸν συνετό, ἕναν τέτοιο σοφὸ νὰ συναναστρέφεται.

«Για αυτόν που συναναστρέφεται έναν τέτοιο, γίνεται καλύτερος, όχι χειρότερος·
Θα πρέπει να προτρέπει και να καθοδηγεί, και να αποτρέπει από τα ανάρμοστα·
αυτός είναι αγαπητός στους αγαθούς, στους μη αγαθούς είναι μη αγαπητός.»

«Κατηγορούμενος με λόγια ως χαίρεται μνήμων, στους συντρόφους στην άγια ζωή ως διασπά τη στειρότητα»: «Σύντροφος στην άγια ζωή»: κοινή νομική πράξη, κοινή απαγγελία, ίδια εξάσκηση. «Στους συντρόφους στην άγια ζωή ως διασπά τη στειρότητα»: Στους συντρόφους στην άγια ζωή θα διέσπαγε την πληγωμένη κατάσταση της συνείδησης, τη γεννημένη στειρότητα, θα έσπαγε και τις πέντε νοητικές δυσκαμψίες, θα έσπαγε και τις τρεις νοητικές δυσκαμψίες, τη στειρότητα του πάθους, τη στειρότητα του μίσους, τη στειρότητα της αυταπάτης θα έσπαγε, θα διέσπαγε, θα συνέτριβε - στους συντρόφους στην άγια ζωή ως διασπά τη στειρότητα.

«Ας εκφέρει λόγο καλό, όχι υπερβολικό»: Θα εκφέρει ομιλία που προέρχεται από γνώση, θα εκφέρει, θα αφήνει να βγει ομιλία συνδεδεμένη με το όφελος, συνδεδεμένη με τη Διδασκαλία, έγκαιρη, λογική, μετρημένη - ως εκφέρει λόγο καλό. «Όχι υπερβολικό»: «Όριο»: υπάρχουν δύο όρια - το χρονικό όριο και το ηθικό όριο. Ποιο είναι το χρονικό όριο; Δεν θα έλεγε ομιλία που ξεπέρασε τον χρόνο, δεν θα έλεγε ομιλία που ξεπέρασε το όριο, δεν θα έλεγε ομιλία που ξεπέρασε το χρονικό όριο, δεν θα έλεγε ομιλία πριν έρθει ο χρόνος, δεν θα έλεγε ομιλία πριν έρθει το όριο, δεν θα έλεγε ομιλία πριν έρθει το χρονικό όριο.

«Αυτός που πράγματι πριν έρθει η κατάλληλη ώρα, υπερβολικά μιλάει·
έτσι αυτός κείτεται νικημένος, όπως ο γιος του κούκου από την κουρούνα.»

Αυτό είναι το χρονικό όριο. Ποιο είναι το ηθικό όριο; Κυριευμένος από πάθος δεν θα έλεγε ομιλία, κυριευμένος από μίσος δεν θα έλεγε ομιλία, κυριευμένος από αυταπάτη δεν θα έλεγε ομιλία, δεν θα έλεγε ψευδολογία, δεν θα έλεγε διχαστική ομιλία, δεν θα έλεγε σκληρή ομιλία, δεν θα έλεγε φλυαρία, δεν θα μιλούσε, δεν θα απαγγέλλει, δεν θα εξηγούσε, δεν θα εκφραζόταν. Αυτό είναι το ηθικό όριο - ως εκφέρει λόγο καλό, όχι υπερβολικό.

«Για κουτσομπολιό δεν πρέπει να σκέφτεται»: «Άνθρωποι»: οι πολεμιστές και οι βραχμάνοι και οι έμποροι και οι εργάτες και οι οικοδεσπότες και οι αναχωρητές και οι θεοί και οι άνθρωποι. Για την κατηγορία, την επίκριση, την κατακραυγή, την επίπληξη, τη δυσφήμιση, τη μείωση της υπόληψης, την αποτυχία στην ηθική ή την αποτυχία στην καλή συμπεριφορά ή την αποτυχία στην ορθή άποψη ή την αποτυχία στον βιοπορισμό των ανθρώπων δεν πρέπει να σκέφτεται, δεν πρέπει να δημιουργεί βούληση, δεν πρέπει να δημιουργεί σκέψη, δεν πρέπει να δημιουργεί λογισμό, δεν πρέπει να δημιουργεί προσοχή - για κουτσομπολιό δεν πρέπει να σκέφτεται.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

Κατηγορούμενος με λόγια ως χαίρεται μνήμων, στους συντρόφους στην άγια ζωή ως διασπά τη στειρότητα·
ας εκφέρει λόγο καλό, όχι υπερβολικό, για κουτσομπολιό δεν πρέπει να σκέφτεται».

209. Και επιπλέον πέντε μολύσματα στον κόσμο, για τα οποία αυτός με επίγνωση

ας εξασκείται για την απομάκρυνση·
στις υλικές μορφές, στους ήχους και επίσης στις γεύσεις, στις οσμές, στις
επαφές ας νικήσει το πάθος.

«Και επιπλέον πέντε μολύσματα στον κόσμο»: «Τότε»: σύνδεση λέξεων, συνένωση
λέξεων, εκπλήρωση λέξεων, συνδυασμός γραμμάτων, ομαλότητα φράσεων, διαδοχή
λέξεων, αυτό είναι - «τότε». «Πέντε μολύσματα»: το μόλυσμα της υλικής μορφής, το
μόλυσμα του ήχου, το μόλυσμα της οσμής, το μόλυσμα της γεύσης, το μόλυσμα της
αφής.

«Η λαγνεία είναι μόλυσμα και όχι σκόνη λέγεται, αυτή είναι η ονομασία της
λαγνείας ως μόλυσμα·
αυτό το μόλυσμα εγκαταλείποντας οι σοφοί, διαμένουν στη Διδαχή αυτού που
έχει απαλλαγεί από το μόλυσμα.

«Το μίσος είναι μόλυσμα και όχι σκόνη λέγεται... κ.λπ...·
διαμένουν στη Διδαχή αυτού που έχει απαλλαγεί από το μόλυσμα.

«Η αυταπάτη είναι μόλυσμα και όχι σκόνη λέγεται... κ.λπ...·
διαμένουν στη Διδαχή αυτού που έχει απαλλαγεί από το μόλυσμα».

«Στον κόσμο»: στον κόσμο της αθλιότητας, στον κόσμο των ανθρώπων, στον κόσμο
των θεών, στον κόσμο των συναθροισμάτων, στον κόσμο των στοιχείων, στον κόσμο
των αισθητήριων βάσεων - και επιπλέον πέντε μολύσματα στον κόσμο.

«Για τα οποία αυτός με επίγνωση ας εξασκείται για την απομάκρυνση»: «Για τα
οποία»: του πάθους για την υλική μορφή, του πάθους για τον ήχο, του πάθους για την
οσμή, του πάθους για τη γεύση, του πάθους για την αφή. «Με επίγνωση»: η μνήμη, η
ανάμνηση, η αντανάκλαση, η μνήμη, η ενθύμηση, η διατήρηση, η μη επιπολαιότητα, η
μη λησμοσύνη, η ικανότητα της μνήμης, η δύναμη της μνήμης, η ορθή μνήμη, ο
παράγοντας φώτισης της μνήμης, η ευθεία οδός - αυτή ονομάζεται μνήμη. Με αυτή
τη μνήμη προικισμένος, πλήρως προικισμένος, έχει προσεγγίσει, έχει πλήρως
προσεγγίσει, έχει επιτύχει, έχει πλήρως επιτύχει, είναι εφοδιασμένος. Αυτός
ονομάζεται μνήμων. «Ας εξασκείται»: τρεις εξασκήσεις - η εξάσκηση στην ανώτερη
ηθική διαγωγή, η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση, η εξάσκηση στην ανώτερη
σοφία. Ποια είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή... κ.λπ... αυτή είναι η
εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. «Για τα οποία αυτός με επίγνωση ας εξασκείται για
την απομάκρυνση»: Το μνήμων άτομο για την απομάκρυνση του πάθους για την υλική
μορφή, του πάθους για τον ήχο, του πάθους για την οσμή, του πάθους για τη γεύση,
του πάθους για την αφή, για την απομάκρυνση, για την πλήρη απομάκρυνση, για την
εγκατάλειψη, για τον κατευνασμό, για την παραίτηση, για τη γαλήνη, θα εξασκείται
στην ανώτερη ηθική διαγωγή, θα εξασκείται στην ανώτερη συνείδηση, θα εξασκείται
στην ανώτερη σοφία, αυτές τις τρεις εξασκήσεις στρέφοντας την προσοχή του θα
εξασκείται, γνωρίζοντας θα εξασκείται... κ.λπ... συνειδητοποιώντας ότι πρέπει να
συνειδητοποιηθεί θα εξασκείται, θα ασκεί, θα συμπεριφέρεται, αφού αναλάβει θα
ενεργεί - για τα οποία αυτός με επίγνωση ας εξασκείται για την απομάκρυνση.

«Στις υλικές μορφές, στους ήχους και επίσης στις γεύσεις, στις οσμές, στις επαφές
ας νικήσει το πάθος»: Στις υλικές μορφές, στους ήχους, στις οσμές, στις γεύσεις,
στα απτά αντικείμενα το πάθος ας υπερνικήσει, ας καταβάλει, ας υπερβεί, ας

κατακλύσει, ας εξαντλήσει, ας καταπατήσει - στις υλικές μορφές, στους ήχους και επίσης στις γεύσεις, στις οσμές, στις επαφές ας νικήσει το πάθος.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Και επιπλέον πέντε μολύσματα στον κόσμο, για τα οποία αυτός με επίγνωση ας εξασκείται για την απομάκρυνση· στις υλικές μορφές, στους ήχους και επίσης στις γεύσεις, στις οσμές, στις επαφές ας νικήσει το πάθος».

210. Σε αυτά τα φαινόμενα απομακρύνοντας την επιθυμία, ο μοναχός μνήμων με καλά απελευθερωμένο νου· την κατάλληλη στιγμή αυτός ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας, έχοντας γίνει μοναχικός, θα διαλύσει το σκοτάδι αυτός. [Είπε ο Ευλογημένος]

«Σε αυτά τα φαινόμενα απομακρύνοντας την επιθυμία»: «Σε αυτά» σημαίνει στις υλικές μορφές, στους ήχους, στις οσμές, στις γεύσεις, στα απτά αντικείμενα. «Επιθυμία» σημαίνει η ηδονική επιθυμία στις ηδονές, το ηδονικό πάθος, η ηδονική απόλαυση, η ηδονική επιθυμία, η ηδονική προσκόλληση, ο ηδονικός πυρετός, η ηδονική μέθη, η ηδονική αγκίστρωση, η νοητική πλημμύρα της ηδονής, η νοητική δέσμευση της ηδονής, η προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις... κ.λπ... το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας. «Σε αυτά τα φαινόμενα απομακρύνοντας την επιθυμία»: Σε αυτά τα φαινόμενα την επιθυμία απομακρύνοντας, αποβάλλοντας, θα εγκατέλειπε, θα απομάκρυνε, θα τερμάτιζε, θα οδηγούσε στην εξαφάνιση - σε αυτά τα φαινόμενα απομακρύνοντας την επιθυμία.

«Ο μοναχός μνήμων με καλά απελευθερωμένο νου»: «Μοναχός» σημαίνει είτε ένας ενάρετος κοσμικός μοναχός, είτε ένας μοναχός υπό εκπαίδευση. «Μνήμων» σημαίνει η μνήμη, η ανάμνηση... κ.λπ... η ορθή μνήμη, ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, η ευθεία οδός - αυτή ονομάζεται μνήμη. Με αυτή τη μνήμη προικισμένος, πλήρως προικισμένος... κ.λπ... αυτός ονομάζεται μνήμων.

«Ο μοναχός μνήμων με καλά απελευθερωμένο νου»: Σε αυτόν που έχει επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από τα νοητικά εμπόδια· σε αυτόν που έχει επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από τον λογισμό και τον συλλογισμό· σε αυτόν που έχει επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από την αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από την ευτυχία και τη δυστυχία· σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης και την αντίληψη της ποικιλομορφίας· σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, η συνείδηση από την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου... σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, η συνείδηση από την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά

απελευθερωμένη από την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας· στον εισερχόμενο στο ρεύμα, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από την άποψη περί ταυτότητας, τη σκεπτικιστική αμφιβολία, την αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, την υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, την υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, και τις συνυπάρχουσες νοητικές μολύνσεις· στον άπαξ επιστρέφοντα, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από τις χονδροειδείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, και τις συνυπάρχουσες νοητικές μολύνσεις· στον μη-επιστρέφοντα, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από τους λεπτοφυείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις λεπτοφυείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, και τις συνυπάρχουσες νοητικές μολύνσεις· στον Άξιο, η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, πλήρως απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη από το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για άυλη ύπαρξη, την αλαζονεία, την ανησυχία, την άγνοια, την υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, την υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, την υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, τις συνυπάρχουσες νοητικές μολύνσεις, και εξωτερικά από όλα τα σημάδια - ο μοναχός μνημών με καλά απελευθερωμένο νου.

«Την κατάλληλη στιγμή αυτός ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας»: «Την κατάλληλη στιγμή» σημαίνει όταν η συνείδηση είναι ανήσυχη, είναι ο χρόνος για τη νοητική ηρεμία· όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, είναι ο χρόνος για τη διόραση.

«Την κατάλληλη στιγμή ενθαρρύνει τη συνείδηση, και πάλι άλλοτε τη συγκρατεί·
την κατάλληλη στιγμή την εμψυχώνει, την κατάλληλη στιγμή τη συνείδηση συγκεντρώνει.

«Την κατάλληλη στιγμή παρατηρεί με αταραξία, αυτός ο γιόγκι επιδέξιος στον χρόνο·
Σε ποιον χρόνο η διαρκής προσπάθεια, σε ποιον χρόνο η αναίρεση.

«Σε ποιον ο χρόνος της ενθάρρυνσης, και ποιος ο χρόνος της νοητικής ηρεμίας·
τον χρόνο της αταραξίας της συνείδησης, πώς δείχνει στον γιόγκι.

«Όταν ο νους είναι νωθρός, η διαρκής προσπάθεια· όταν είναι ανήσυχος, η αναίρεση·
τη συνείδηση που έχει φτάσει σε έλλειψη απόλαυσης, θα πρέπει να ενθαρρύνει αμέσως.

«Όταν η συνείδηση είναι ενθαρρυσμένη, μη νωθρή γίνεται και μη ανήσυχη·
και αυτός είναι ο χρόνος της νοητικής ηρεμίας, εσωτερικά ας τέρπει τον νου.

«Με αυτό ακριβώς το μέσο, όταν γίνεται αυτοσυγκεντρωμένη·
γνωρίζοντας τη συγκεντρωμένη συνείδηση, θα πρέπει να παρατηρεί με αταραξία αμέσως.

«Έτσι ο σοφός που γνωρίζει τον χρόνο, γνώστης του χρόνου, επιδέξιος στον χρόνο·

κατά καιρούς της συνείδησης, το σημάδι θα παρατηρεί».

«Την κατάλληλη στιγμή αυτός ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας»: «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές», ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας· «όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία», ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας· «όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός», ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας... κ.λπ... «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης» - ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας.

Έχοντας γίνει μοναχικός, θα διαλύσει το σκοτάδι αυτός, είπε ο Ευλογημένος. «Μοναχικός» σημαίνει με πλήρως εστιασμένο νου, με μη διασπασμένο νου, με μη διαταραγμένο νου, νοητική ηρεμία, ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, ορθή αυτοσυγκέντρωση - έχοντας γίνει μοναχικός. «Θα διαλύσει το σκοτάδι αυτός»: το σκοτάδι της λαγνείας, το σκοτάδι του μίσους, το σκοτάδι της αυταπάτης, το σκοτάδι της λανθασμένης άποψης, το σκοτάδι της αλαζονείας, το σκοτάδι της νοητικής μόλυνσης, το σκοτάδι της κακής συμπεριφοράς, που προκαλεί τύφλωση, που προκαλεί απώλεια όρασης, που προκαλεί αγνωσία, που καταστέλλει τη σοφία, που ανήκει στη δυσφορία, που δεν οδηγεί στο Νιμπάνα, θα σκότωνε, θα διέλυε, θα εγκατέλειπε, θα απομάκρυνε, θα τερμάτιζε, θα οδηγούσε στην εξαφάνιση.

«Ευλογημένος»: είναι ονομασία σεβασμού. Επιπλέον, αυτός που έχει συντρίψει τη λαγνεία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει το μίσος είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την αυταπάτη είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει την αλαζονεία είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει τη λανθασμένη άποψη είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει το αγκάθι είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει συντρίψει τη νοητική μόλυνση είναι ο Ευλογημένος, αυτός που διένειμε, διαίρεσε, κατανέμισε το κόσμημα της Διδασκαλίας είναι ο Ευλογημένος, αυτός που θέτει τέλος στις υπάρξεις είναι ο Ευλογημένος, αυτός που έχει αναπτυγμένο σώμα, αναπτυγμένη ηθική, αναπτυγμένη συνείδηση, αναπτυγμένη σοφία είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που συχνάζει σε δάση και βαθιά δάση, σε απομακρυσμένα καταλύματα, ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος της γεύσης του οφέλους, της γεύσης της Διδασκαλίας, της γεύσης της απελευθέρωσης, της ανώτερης ηθικής, της ανώτερης συνείδησης, της ανώτερης σοφίας είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων διαλογιστικών εκστάσεων, των τεσσάρων απεριόριστων καταστάσεων, των τεσσάρων άυλων επιτεύξεων είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των οκτώ απολυτρώσεων, των οκτώ βάσεων της υπέρβασης, των εννέα σταδιακών επιτεύξεων διαμονής είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα αναπτύξεων της αντίληψης, των δέκα επιτεύξεων κασίνα, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, της επίτευξης της ρυπαρότητας είναι ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού είναι

ο Ευλογημένος, ή αυτός που είναι μέτοχος των δέκα δυνάμεων του Tathāgata, των τεσσάρων βάσεων για αυτοπεποίθηση, των τεσσάρων αναλυτικών γνώσεων, των έξι άμεσων γνώσεων, των έξι ιδιοτήτων του Βούδα είναι ο Ευλογημένος, «Ευλογημένος»: αυτό το όνομα δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες· αυτός ο προσδιορισμός που πραγματοποιήθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή «Ευλογημένος» - έχοντας γίνει μοναχικός, θα διαλύσει το σκοτάδι αυτός, είπε ο Ευλογημένος.

Γι' αυτό είπε ο Ευλογημένος -

«Σε αυτά τα φαινόμενα απομακρύνοντας την επιθυμία, ο μοναχός μνήμων με καλά απελευθερωμένο νου· την κατάλληλη στιγμή αυτός ορθά τη Διδασκαλία διερευνώντας, έχοντας γίνει μοναχικός, θα διαλύσει το σκοτάδι αυτός». [Είπε ο Ευλογημένος.]

Πραγμάτευση της ομιλίας στον Σαριπούττα, δέκατη έκτη.

Στο κεφάλαιο των οκτάδων οι δεκαέξι ερμηνείες ομιλιών ολοκληρώθηκαν.

Το κείμενο Πάλι του Μαχανιντέσα ολοκληρώθηκε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 16. Η μεγάλη επεξήγηση. 16. Επεξήγηση της ομιλίας στον Σαριπούττα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org